



СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 125, ЧИСЛО 29, П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛИПНЯ 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 29, FRIDAY, JULY 20, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Війна і світогляд

Петро Часто

Юлія Тимошенко, претендуючи на пост президента, тяжко помиляється, вибудовуючи свою агітаційну кампанію на дискредитуванні чинного глави держави Петра Порошенка. Комусь це сподобається, але далеко не всім. Критична маса виборців оцінюватиме очільницю „Батьківщини“ за її власним політичним і моральним обличчям і, особливо, за її світоглядними орієнтирами. Це останнє вже впродовж двох десятиріч років викликає в суспільстві сумніви і, можливо, так і не дасть їй, попри унікальний бійцівський характер, чималий досвід і актуальні реформаторські гасла, дістатися до президентського крісла. Маємо той випадок, коли може буквальною справдитися народна мудрість: „Не копай яму для іншого...“.

Однак, проблема тут не просто в „іншому“ – за всіма обставинами політичної боротьби, за кожним словом і кожною фразою суперників слід вбачати Україну і її дальшу долю. І так виглядає, що ці наступні вибори, президентські, відтак і парламентські, можуть принести в життя державі дуже істотні зміни – як бажані, так і небажані. А для багатьох в Україні небажані зміни якраз є бажаними. За чверть століття відновленої незалежності суспільство не очистилося від малоросійської, русотяпської, антиукраїнської скверни. Це суспільство, в яке можна не засилати спеціальних агентів чи шпигунів – їхню роль виконує численне середовище політично й ідейно незрячих людей, навіки заражених вірусами московського ментально-духовного рабства.

Ось же соціологічний факт: за Юрія Бойка, одного з колишніх чільних „регіоналів“, готові голосувати мільйони виборців на сході України. Це той політик, котрий не приховує огиди до української мови, коли його змушують нею розмовляти у сесійній залі парламенту. Такі ж відверті україножери – його колеги-депутати Вадим Рабинович, Євген Мураєв, Євген Балицький і ще пару десятків, котрі потиху, але невідступно втілюють в Україні політику капітуляції перед путінською Москвою. При цьому застосовуючи мотивацію, яка, на перший погляд, ніби не потребує особливого обґрунтування: Україна потрібний мир.

Що українцям потрібна Україна, „миролюбці“ не кажуть ні слова. Підняте ворогами незалежної України гасло миру має привести їх до державної влади в Києві, тому що насправді для Кремля йдеться не про Донбас, а про повернення всієї української держави під вирішальний московський вплив. Лише в цьому році Володимир Путін вже чотири рази повторив, що „росіяни і українці – один народ“.

Накидаючи історичну неправду на майбутні покоління, В. Путін цими днями при-

(Закінчення на стор. 12)

Президенти США та Росії зустрілися у Гельсінкі

ГЕЛЬСІНКИ. – 16 липня відбулися переговори Президента США Дональда Трампа та Президента Росії Володимира Путіна. До цієї зустрічі була прикута велика увага світу, адже стосунки між двома країнами в останні роки вкрай напружені.

Зранку Дональд Трамп та його дружина Меланія зустрілися з Президентом Фінляндії Саулі Нійністе та його дружиною. Переговори почалися з майже годинним запізненням, бо В. Путін прилетів до Гельсінкі пізніше запланованого часу.

На початку зустрічі В. Путін та Д. Трамп сказали журналістам кілька слів. Президент США висловився за покращення двосторонніх відносин з Росією, оскільки ніколи стосунки між країнами не були такими „поганими“. І вони потисли руки.

На прес-конференції після переговорів вони повідомили, що домовилися працювати над покращенням стосунків між країнами. Президент



Під час зустрічі у Гельсінкі (зліва): Меланія і Дональд Трампи, Володимир Путін, Президент Фінляндії Саулі Нійністе з дружиною Ені Гаукіо. (Фото: BBC)

ти повідомили, що обговорили тероризм, Сирію, Корейський півострів і втручання в американські вибори. Проте Д. Трамп під час виступу за результатами переговорів жодного слова про Україну так і не сказав.

(Закінчення на стор. 12)

Союзівка гостинно зустріла Фестиваль української культури



КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – 13-15 липня Українська Народна Фундація провела у Центрі української спадщини „Союзівка“ у горах Шаванганк 12-ий Фестиваль української культури, на якому виступили артист Орест Лютий, солісти Анастасія Приходько і Кристина Вій, скрипаль-віртуоз Василь Попадюк, хор „Думка“, Академія танцю ім. Роми Прийми-Богачевської, брати Добрянські, ансамбль „Мальви“ (Уляна і Калина Лещуки). Ведучим був Петро Мага з Києва. Алекс Гутмакер з участю ресторану „Веселка“ провів конкурс на швидкісне споживання вареників. Провели показ фільмів про Україну. Був також благодійний бенкет. На фотографії: офіційне відкриття фестивалю. Про фестиваль докладно розповість тижневик „Свобода“ у наступному числі. (Фото: Левко Хмельковський)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Відзначили 74-річчя УГВР

СПРИНЯ, Львівська область. – У селі 15 липня відзначили 74-ту річницю створення Української Головної Визвольної Ради (УГВР) – органу національно-визвольної боротьби України проти нацистської Німеччини та московсько-більшовицької окупації. Відбулась урочиста хода учасників національно-визвольної боротьби, молоді, представників громадських організацій, влади. Учасники покладали квіти до пам'ятника за-сновникам УГВР. Відбулося нагородження учасників та переможців змагань „Ігри нескорених”. Всі команди отримали грамоти, медалі та цінні подарунки. У змаганнях взяли участь команди з Донецької та Луганської областей. 10-15 липня 1944 року біля села Сприня Самбірського району відбувся Перший Великий З'їзд УГВР, на якому було прийнято Універсал УГВР, Платформу і Устрій УГВР – прообраз Конституції УГВР та програму парламенту, затверджено текст присяги вояків УПА. Тоді ж президентом УГВР було обрано Кирила Осьмака, головою Генерального Секретаріату УГВР обрано головнокомандувача УПА Романа Шухевича. („Укрінформ”)

■ Порошенко молився у Зарваниці

ЗАРВАНИЦЯ, Тернопільська область. – Президент України Петро Порошенко 15 липня вшанував пам'ять захисників України, які загинули на Донбасі, та героїв „Небесної сотні”, взяв участь у Панахиді за загиблими, яку відслужив Митрополит Тернопільсько-Зборівський Української Греко-Католицької Церкви Василь Семенюк. П. Порошенко також зустрівся з родинами загиблих, спілкувався із Марією Вітишин, матір'ю українського воїна Івана Вітишина, котрий загинув на Донбасі у 2015 році, старшого сержанта 80-ої окремої аеромобільної бригади. („Укрінформ”)

■ Єдину школу кобзарів можуть закрити

СТРІТІВКА, Київська область. – Український гурт „Шпилясті кобзарі” 15 липня виступив проти закриття Стрітівського коледжу кобзарського мистецтва, який, за словами одного із учасників гурту Володимира Вікарчука, вони всі свого часу закінчили. Музиканти оприлюднили відеозвернення із закликом вступати на перший курс, оскільки зокрема через недобір студентів, як раніше повідомлялося, школа опинилася під загрозою закриття. Необхідно всього 12 студентів для набору курсу, щоб коледж і далі випускав нових бандуристів та кобзарів. Директорка коледжу Світлана Колосовська пояснила, що на перший курс цього року подали заяви всього дві особи, оскільки вартість навчання для кожного виходить занадто високою. Стрітівський коледж заснований 1989 року з ініціативи українських письменників Бориса Олійника та Олеса Бердника. (Радіо Свобода)

■ Україна контролює радіаційні викиди

КИЇВ. – Українські фахівці відтепер одними з перших у світі дізнаються про радіаційні викиди у різних кутках планети і можуть досить точно прогнозувати їхнє поширення, заявили 14 липня представники Евросоюзу, які дали оцінку за провадженням в Україні загальноєвропейської системи прогнозування, моніторингу наслідків радіаційних аварій та ухвалення рішень „RODOS”. Система охоплює дедалі більше об'єктів та добре інтегрована в низку урядових структур. Система першою встановила забруднення повітря радіоактивним ізотопом „рутеній-106” восени 2017 року і визначила епіцентр викиду – Південний Урал у Росії. В Україні система „RODOS” працює на всіх чотирьох діючих атомних електростанціях в Україні. (Радіо Свобода)

■ Горіла Луцька брама

ДУБНО, Рівненська область. – У місті Дубні на Рівненщині 14 липня горіла пам'ятка оборонної архітектури XVI ст. Повідомлення про пожежу надійшло рятувальникам близько 1-ої год. ночі. Горів третій поверх будівлі. Пожежу повністю ліквідували до ранку. Луцька брама в Дубні була споруджена у 1623 році на кошти князя Владислава Заславського і сполучалася із замком підземними ходами. (Радіо Свобода)

СТРАТЕГІЯ ЗАХИСТУ

Закон про національну безпеку: переваги і недоліки

Глен Грант

Частина 2

Запропонована законом система цивільного контролю не надає достатньо доказів того, як закон повинен діяти на практиці. Є два суттєвих недоліки:

1. Закон не визначає наглядових взаємин між самими наглядовими органами, які діють, та тими, які здійснюють нагляд. Іншими словами, як саме кожна зі сторін здійснює контроль – наприклад, якщо суспільство має якусь роль, як саме воно буде виконувати цю роль, яким способом, щоб це було змістовно та не привело до політичного розчарування? У випадку, якщо на даний момент Рада реформ Міністерства оборони чи громадянська підтримка на лінії фронту розглядається як приклад, тоді стає зрозумілим, що Міністерство оборони чи штаб можуть блокувати та перешкоджати наглядом заходам просто своєю бездіяльністю або вимогою, щоб цивільні особи не мали ніякої ролі в жодній конкретній сфері. Не існує жодних юридичних вимог, які б вони мали прийняти до уваги. Громадськість часто змушена використовувати Фейсбук, щоб донести своє повідомлення, що, безумовно, не є тим, на що спрямований цей закон.

2. Законові також не вдається запровадити ті людські цінності та стандарти, про які він згадує як в межах самих сил, так і сил проти цивільних осіб. Це має велике значення для дотримання людських цінностей, щодо людей, які перебувають в структурі не з власної волі, а на службі (через заклик і мобілізація), в контексті їх стосунків з владою.

Верховній Раді надаються наглядові уповноваження над багатьма видами діяльності, але закон не визначає, як їх виконувати. Наприклад, у законі не визначаються уповноваження впливати на сферу оборони щодо наведення порядку у витратах бюджету, надмірній секретності, перевірки навчання призовників чи подальших дій. У законі не йдеться про те, як треба діяти Міністерству оборони або Службі безпеки, щоб підтримати Верховну Раду у кожному з цих випадків. Закон також не вказує, які Верховна Рада має уповноваження в разі свого незадоволення певним питанням.

Іншим ключовим моментом є потреба в узгодженому пляні зміни структури оборони та безпеки на національному рівні.

У даний час прагнення „єдиного управління” насправді не розроблено в рамках цього закону, окрім передання всього президентові. Фактична структура взагалі не є об'єднаною. Надто багато організацій та процесів підпадають під окремі міністерські лінії, замість того, щоб бути скоординованими та мати єдину операційну спрямованість. Як приклад, брак національної кризової структури з цілодобовим операційним штабом або єдиного центру опрацювання всієї розвідувальної інформації. Багато завдань дублюються, а також існує серйозна нестача оперативної узгодженості кадрових питань, доктрин та вишколу національної гвардії, СБУ, правоохоронних органів та армії. Також існує потреба злагодженої морської взаємодії між Військово-морським штабом та Прикордонною службою тощо. Це частково пов'язано з тим, що Рада національної безпеки і оборони (РНБО) не має уповноважень та ресурсів, щоб здійснити зміни на міністерському рівні, і частково через те, що занадто багато обов'язків та уповноважень покладено на президента, який просто не встигає вирішити усі проблеми. Тут цей закон не допомагає.

Таким чином, існує очевидна необхідність зміцнити РНБО шляхом створення кризової операційної інфраструктури на національному рівні. Рекомендовано чотири постійно діючі організації. Вони не повинні бути надмірно дорогими, оскільки робоча сила може бути прикомандирована з інших організацій на ротацийній основі:

1. Перша організація – це невеликий цілодобовий операційний центр воєнного часу на національному рівні, що створюється на основі РНБО та керується досвідченими керівниками з усіх

апаратів державної безпеки і очолюється довіреним високопосадовцем. Він повинен бути уповноваженим координувати всі операції з оборони та безпеки в масштабах всієї країни та виконувати для міністерств головну роль. Ця організація також буде координувати урядові дії і зможе управляти ще більш серйозною кризою, ніж теперішня. Потреба цього є очевидною. Росія може атакувати будь-коли. Це може статися, коли високопосадовці будуть в іншому місці. Не буде часу для детальної аналізи або зустрічей. Тому повинна існувати державна організація, яка буде завжди готова до операцій, з уповноваженнями діяти, і з усіма урядовими плянами під рукою.

2. Щоб допомогти урядові, в рамках РНБО також існує потреба в розвідувальному центрі „З усіх джерел”, що складається з аналітиків усіх агентств та таких розвідувальних служб, як порти, національний банк та офіцери зв'язку з основних країн. Таку групу повинен очолити високопоставлений чиновник (директор Національної розвідки) з міжнародним статусом і авторитетом. Така структура повинна приймати інформацію з усіх можливих джерел і подавати щоденні звіти посадовим особам та контактувати з найнижчими рівнями.

3. Третя організація, яка є необхідною – це належний цілодобовий Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України у Міністерстві оборони / Генеральному штабі. Потреба в такому штабі є очевидною і безсумнівно підсилюється воєнним реагуванням після діяльності „Азову”. Льокальний об'єднаний штаб на Донбасі був атакований з флангу не маючи уповноважень на будь-яку відповідь на цій території. Цим штабом повинен управляти командувач об'єднаних сил, ця посада рівноправно розподіляється між посадою начальника штабу та нижче начальника Генерального штабу. У надзвичайній ситуації на цю людину треба буде повністю покластися, тому вона повинна бути найкращим стратегічним мислителем у збройних силах.

4. Нарешті – заснування управлінського та координаційного органу „м'якої сили”, щоб визначити, як найкраще захищати країну з допомогою всіх наявних ненасильницьких засобів. Цей орган зформується за сприяння РНБО та включатиме експертів в галузі дипломатії, науки, кіберпростору, зв'язків з громадськістю, промисловості, економіки, фінансів, національного і міжнародного права, громадянського суспільства та зв'язків з діаспорою.

Ще однією довготривалою проблемою є те, що для оборони та безпеки використовується занадто багато організацій. Деяким з них, як от Державна спеціальна служба транспорту, взагалі не доречно існувати. Такі організації просто „проїдають” державні гроші, які краще було б витратити на інші потреби.

Найбільш спірним питанням є питання Національної гвардії. Такої структури не існує у західних демократичних державах, оскільки її коріння сягає комуністичного минулого. Вона була розроблена для того, щоб уряд міг тримати людей під контролем. Це зовсім не те саме, що Національна гвардія США, яка є військовою організацією і знаходиться під контролем оборони. Більшість завдань Національної гвардії України є завданнями правоохоронних органів, а дублювання згубно знижує важливість ролі національної поліції. Це применшує значення „першости правоохоронних органів” в роботі з населенням та зупиняє розвиток поліції власне як сучасної організації. Утримання значної дороговартісної військової вишколеної сили лише для ймовірності воєнного стану або футбольних змагань є анатомією. Їх коло завдань також пересікається з іншими організаціями – такими, як СБУ, президентські органи охорони та оборони, але без ясності в межах закону, чому кожна з цих організацій повинна займатися саме тим, чим вона займається. Насправді Гвардія – це приватна армія, яка потребує належних комплексів завдань та реформування. Цей закон не містить обґрунтування того, чому Національ-

(Закінчення на стор. 14)

Гасло „Слава Україні!“ зворушило світ

Левко Хмельковський

На стадіоні „Лужники“ у російській столиці Москві ввечері 15 липня визначився чемпіон світу з футболу – у фінальному змаганні між збірними Хорватії та Франції перемогу здобули французи з рахунком 4:2.

На Чемпіонаті світу колишній гравець київської команди „Динамо“ Огнен Вукоевич був у збірній Хорватії. Після перемоги хорватів над збірною Росії він разом з гравцем збірної Домагоєм Відою, який теж багато років провів у київському „Динамо“ і забив росіянам два голи, записали відеозвернення, у якому Д. Віда вигукнув „Слава Україні!“, а О. Вукоевич додав: „Ця перемога за „Динамо“ і за Україну. Хорватія, вперед!“

Відео спричинило бурю критики в Росії та заклики до Міжнародної федерації з футболу (ФІФА) покарати захисника збірної Хорватії, але дисциплінарний комітет ФІФА обмежився попередженням Д. Віди. Натомість О. Вукоевич отримав жорстке покарання від Федерації футболу Хорватії: він був виключений зі збірної Хорватії. Федерація футболу Хорватії зазначила, що звільнивши О. Вукоевича, вона „вибачається перед російською громадськістю за ці дії“. ФІФА покарала О. Вукоевича на 12,8 тис. євро. „за неспортивну поведінку“.

Ці події викликали бурхливий розголос у світ. Після винесення покарання О. Вукоевичу та Д. Віди 10 липня стрімко обвалився рейтинг ФІФА у соціальних мережах. Понад 158 тис. осіб поставили найнижчу оцінку футбольних чиновників та звинуватили їх у політичній заангажованості. ФІФА змушена була закрити функцію оцінювання своєї сторінки у „Facebook“, а рейтинг обнулила. Проте 11 липня рейтинг знову стрімко обвалився і ФІФА вкотре закрила функцію оцінювання своєї сторінки.

Президент Футбольної федерації України Андрій Павелко пообіцяв відшкодувати фут-

болістам, як юридично так і матеріально, усі збитки, завдані ФІФА та їхньою федерацією. О. Вукоевич відмовився від цієї пропозиції.

На підтримку О. Вукоевича виступили українські клуби, футболісти та вболівальники. 10 липня у Києві під Посольством Хорватії відбулася акція на підтримку О. Вукоевича та Д. Віди. У Харкові біля Генерального консульства Росії відбулось пікетування на підтримку футболістів.

На доказ того, що гасло „Слава Україні!“ не є націоналістичним, у соціальних мережах оприлюднено багато цитат. Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо, колишній Державний секретар США Джон Керрі, Президент Литви Даля Грібаускайте, Посол США в Україні Марі Йованович та інші високопоставлені чиновники і дипломати з усього світу у записах повторювали ці слова.

Звісно, Росію порушила не тільки згадка про Україну, а й програш у чвертьфіналі чемпіонату саме Хорватії, після чого російська команда вибула з змагань. З цього приводу відомий політолог Віталій Портников написав:

„Але в Росії поза політикою нічого не буває, особливо коли йдеться про Україну. Коли хоть в Москві гукне „Слава Україні!“, то там усе починає трястись як у хворобі. Росія образилась на Хорватію. Протягом кількох днів у російських медіа і соціальних мережах розповідали про хорватських фашистів, заклинали до бойкоту хорватських курортів. Репортаж „Газети.Ру“ про гру Хорватії з Англією мав назву „Українське прокляття“. Усе це – безумство чистої води, якась бісівщина. Висловлювання однієї людини, зовсім невинне по суті, призвело до вибуху лютости, до шельмування цілої країни, до нестримного оскаженіння, до закликів підтримати Англію, щоб вона „покарала“ Хорватію за висловлювання Д. Віди“.

Одним словом, чемпіонат ще раз показав, що Росія хвора на „путінізм“.



Учасники мирної акції на підтримку хорватських футболістів Домагоє Віди та Огнена Вукоевича тримають плякати та прапори України і Хорватії, біля посольства Республіки Хорватії, у Києві, 10 липня. Цього дня у Києві відбулася мирна акція підтримки хорватських футболістів, екс-гравців „Динамо“ Домагоє Віди та Огнена Вукоевича. Гравці виклали на інтернеті відео, на якому кричать „Слава Україні!“, після чого О. Вукоевича усунули від роботи у хорватській футбольній збірній. (Фото: Володимир Гонтар / УНІАН)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Заборонили ловити раків

КИЇВ. – 3 15 липня по 1 вересня в Києві та Київській області заборонено вилов раків через сезонну линьку. Протягом цього періоду раки скидають свій старий панцирний покрив. Поки новий покрив не затвердіє раки можуть стати легкою здобиччю для хижака та браконьєрів. За вилов раків протягом заборони передбачена адміністративна відповідальність з конфіскацією знарядь і засобів вчинення правопорушення та незаконно добутих живих ресурсів. („Укрінформ“)

■ Поезії видали українською мовою

ТАЛЛІНН, Естонія. – У Центрі української культури 14 липня відбулася презентація книги естонської поетеси Доріс Карева в українському перекладі Каті Новак „Поряд з ним і світом“. Про це повідомила голова Конгресу українців Естонії Віра Коник. Твори Д. Карева перекладені на 50 мов. Тепер до них долучилася і українська. К. Новак вивчила естонську мову на курсах, які Естонія організувала у Львівському національному університеті ім. Івана Франка. Книга побачила світ у львівському видавництві „Каменярь“ з фінансовою підтримкою Естонського культурного фонду. („Укрінформ“)

■ Бджіл отруїли пестицидами

КИЇВ. – Масову загибель бджіл у травні-червні цього року по всій Україні спричинило неконтрольоване використання дешевих пестицидів, якими аграрії обробляли поля. Про це заявила 13 липня Державна служба з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів. За її даними, в Україні постраждали 1,408 пасік та повністю загинули 12,800 бджолосімей. Найбільше постраждали Луганська, Дніпропетровська, Харківська та Житомирська області. (BBC)

■ Подорожчав проїзд у транспорті

КИЇВ. – 3 14 липня у столиці удвічі підняли ціни на проїзд у наземному громадському транспорті до 8 грн., а у метро – з 5 до 8 грн. за поїздку. Це найбільше одноразове підвищення вартості проїзду за останні роки. Куплені раніше старі квитки на проїзд у наземному транспорті чинні до кінця липня, так само як і раніше куплені проїзні. Увечері 13 липня тисячі киян вишикувались у черги на станціях метрополітену, щоб придбати квитки на проїзд за старою ціною. (BBC)

■ Савченко знову голодує

КИЇВ. – Вночі 13 липня Шевченківський районний суд Києва продовжив арешт Надії Савченко до 10 вересня, після чого вона заявила про початок нового безстрокового голодування. Суд відмовився задовольнити клопотання захисту Н. Савченко звільнити її на поруки. Засідання суду тривало чотири дні. Н. Савченко звинувачують у плануванні терактів у Києві. Н. Савченко вже оголошувала голодування після арешту у березні, проте тоді виходила з нього, пояснюючи це необхідністю пройти експертизу на детекторі брехні. (BBC)

■ Провідники не голосували в Раді

КИЇВ. – В останній робочий місяць літа співголови Опозиційного блоку Юрій Бойко та Олександр Вілкул і провідниця „Батьківщини“ Юлія Тимошенко фактично не голосували. Про це повідомив 16 липня Комітет виборців України. Вони пропустили понад 90 відс. з 326 голосувань Верховної Ради за липень. Обидва політики проігнорували голосування про оновлення Центральної виборчої комісії. Ю. Тимошенко взяла участь у 8 відс. голосувань. Окремі провідники фракцій не голосували, хоч і були офіційно зареєстровані на засіданнях Ради. („Українська правда“)

■ Нова поштова компанія в Україні

КИЇВ. – Нова поштово-логістична компанія „Justin“ 16 липня почала набір співробітників у відділення у різних обласних та районних центрах. Компанія діятиме в містах Київ, Харків, Дніпро, Львів, Одеса й надаватиме послуги з прийому, видачі і відправлення товарів, а також ряд фінансових та інших послуг. („Укрінформ“)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 125 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90.

Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну



АМЕРИКА І СВІТ

■ Трамп сприйняв звіти розвідки

ВАШІНГТОН. — Президент США Дональд Трамп сказав 17 липня, що він зле висловився попереднього дня в Гельсінкі, коли виглядало, що він повірив Президентіві Росії Володимирові Путінові про невтручання Росії в американські вибори в 2016 році, хоч розвідувальні агенції США прийшли до протилежного висновку. Д. Трамп додав, що він сприйняв ці звіти й висновки своїх агенцій. День раніше президент попав під гостру критику не тільки від демократів, але й від республіканців за свої вислови на спільній прес-конференції після зустрічі з В. Путіним. Заступник генерального прокурора США Рад Розенстайн 13 липня оголосив звинувачення проти 12-ох російських членів військової розвідки за їхню роль в кібератаках на Демократичний національний комітет. Три анонімні джерела повідомили пресу 17 лютого, що голова штабу президента Джан Келі дозволив республіканцям критикувати Д. Трампа і сам переконав президента, що його коментарі можуть пошкодити йому в майбутньому, якщо він не виправить їх. („The New York Times”, „The Hill”)

■ Єврейські групи проти призначення судді

НЬЮ-ЙОРК. — Дві єврейські організації гостро zareагували 10 липня на номінацію Президентом Дональдом Трампом консервативного судді Брета Кевено до Верховного суду США на місце уступаючого судді Антоні Кенеді. Антидефамційна Ліга (ADL) й Національна рада єврейських жінок (NCJW) висловили свою турботу, що Б. Кевено неприхильно поставиться до громадських прав, гендерної рівності, сексуальних меншин та абортів. Вони вказали на його намагання не дозволити неповнолітній дівчині-емігрантці зробити аборт. Обидві групи побоюються, що особисті політичні погляди 53-літнього католика впливатимуть на його рішення в суді, тому вони закликають Сенат пильно перевірити позиції номінанта. („Haaretz”)

■ США готують санкції проти Ірану

ВАШІНГТОН. — США сказали своїм союзникам, щоб до листопада вони перестали закуповувати нафту від Ірану. Компанії, які далі купуватимуть нафту в Ірані, будуть покарані. Адміністрація Дональда Трампа заповіла у травні, що вона відмовляється від ядерної угоди, яку підписав Президент Барак Обама в 2015 році. Представник Державного Департаменту заявив 26 червня, що ці санкції є одним з „головних пріоритетів національної безпеки” для адміністрації. Іран є одним з найбільших виробників нафти у світі, який заробляє мільярди доларів річно з експорту нафти. Савдійська Арабія погодилася 22 червня на прохання Д. Трампа збільшити свій експорт нафти. („BBC”)

■ США вироблятимуть найбільше нафти

ВАШІНГТОН. — Адміністрація енергетичної інформації (EIA) оголосила 10 липня, що в наступному році США правдоподібно стануть найбільшим виробником нафти у світі. Адміністратор EIA Линда Капуано сказала, що агенція передбачає, що США вироблятимуть 11.8 млн. бочок сирої нафти денно в 2019 році. Цього року США продовжуватимуть виробляти 10.79 млн. бочок нафти денно, що перевищує попередній рекорд з 1970 року – 9.6 млн. бочок. EIA передбачає, що світовий попит на нафту зменшиться в 2019 році, а виробництво зросте до 102.54 млн. бочок денно. („Bloomberg News”)

■ Працівник ЦРУ викрадав інформації

НЬЮ-ЙОРК. — Колишнього працівника Центрального Розвідувального Управління (CIA) в Нью-Йорку звинувачують у крадіжці засекречених матеріалів про національну безпеку, які пізніше були оприлюднені. Згідно зі звинуваченням від 18 червня 29-літній Джошуа Шульте викрадав засекречені інформації з Центру для кіберрозвідки й передавав їх організації „ВікіЛікс”, яка опублікувала їх в березні 2017 року. Якщо Дж. Шульте буде визнаний винним, йому загрожує тривале ув'язнення. („Associated Press”)

„Вільні люди” провели акцію у Гельсінкі

ГЕЛЬСІНКІ. – У переддень зустрічі Дональда Трампа з Володимиром Путіним, делегація організації „Вільні люди” прибула з Києва в Гельсінкі і долучилась до протесту на захист прав людини „HelsinkiCalling”.

Українці сформували колону, учасники якої тримали в руках плякати „Free Sentsov” та вигукували гасла „Stop Putin – Stop war!”, „Crimea is Ukraine!”, „Stop Russian aggression!”. На Сенатській площі активісти поширили листівки-запрошення на акцію 16 липня щодо зустрічі Президентів Дональда Трампа і Володимира Путіна.

Українці під час виступу звернулись до всього світу, аби привернути увагу до українських політичних в'язнів, що утримуються в Росії. Зокрема, сестра Олега Сенцова Наталія Каплан розповіла про протест О. Сенцова шляхом голодування, а також його вимогу звільнити всіх українців.

Громадський активіст, українець Денис Перцев, який проживає в Фінляндії, звернув увагу на те, що військова агресія Росії стосується не лише України, а всього вільного світу.

Місія „Вільних людей” присвячена пам'яті правозахисника Левка Лук'яненка.

16 липня активісти „Вільних людей” з України виступили на підтримку українсько-американських відносин. Акція відбулася у парку „Esplanadi”. До „Вільних людей” долучилися місцеві жителі, представники української гро-

мади Фінляндії, інші активісти.

Активісти поширили відкритий лист до Президента США Д. Трампа, закликаючи продовжувати підтримку України в боротьбі з російською агресією. Акція тривала безперервно протягом 10 годин. Про неї повідомили засоби масової інформації у США, Франції, Німеччині, Фінляндії, Швеції, Україні.

Важливе завдання місії – інформування світової спільноти про злочини Росії та загрозу всьому вільному світу – досягнуто.

„Судячи з прес-конференції Трампа і Путіна, стає зрозуміло: вони не можуть ні про що домовитись, адже мають різне бачення та по-різному сприймають реальність. Тому співпраця США і України буде лише поглиблюватись. Це позитивно для всього світу. Ще два роки тому світ не визнавав Росію агресором. Зараз же усі притомні вільні держави бачать у ній загрозу. І Україна, назвавши війну російсько-українською на офіційному рівні, сприяла цьому”, – заявив Борис Потапенко, голова Ради Українських Державницьких Організацій Світу.

Делегація „Вільних людей” у Гельсінкі складалася з 10 осіб, мала 15 та 16 липня промовців англійською та німецькою мовами, долучалась до акції української громади „Free Sentsov”, зустрілась з Послом України в Фінляндії Андрієм Олефіровим.

„Вільні люди”



Делегація організації „Вільні люди” під час протесту на захист прав людини „HelsinkiCalling”. (Фото: „Вільні люди”)

СКУ висловлює глибокі співчуття

Заява видана 11 липня Світовим Конгресом Українців.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) висловлює глибокі співчуття з приводу смерті св. п. Левка Лук'яненка – відомого українського громадського і державного діяча, письменника, дисидента, довголітнього радянського політичного в'язня та незламного борця за незалежність української держави, який відійшов у вічність 7 липня після довготривалої хвороби.

Смерть Л. Лук'яненка є дуже великою втраченою не лише для рідних і близьких покійного, але й для об'єднаної навколо СКУ понад 20-мільйонної української діаспори. Для світового українства Л. Лук'яненко є яскравим прикладом відданості Україні та українському народові: попри засудження до смертної кари та понад чвертьстоліття тяжких радянських таборів за українські державницькі погляди, включно й за діяльність як співзасновника Української Гельсінкської Групи, Л. Лук'яненко постійно залишався вірним своїм ідеалам.

Разом з іншими політв'язнями Л. Лук'яненко

став предметом численних закликів щодо звільнення, які СКУ надсилав на адресу урядів держав світу та міжнародних правозахисних організацій, зокрема в рамках своєї Мадридської конференції з захисту прав людини.

Українська діаспора також пам'ятає Л. Лук'яненка як активного учасника відновлення української незалежності, яка була його заповітною мрією, як одного з авторів Акту про Незалежність України та як її будівничого, зокрема в ролі депутата Верховної Ради України.

За свої заслуги перед українським народом та Україною Л. Лук'яненко був відзначений різними нагородами, зокрема удостоєний високого звання Героя України та Національної премії ім. Тараса Шевченка.

Провід і членство СКУ поділяють велике горе родини і всіх близьких та друзів св. п. Л. Лук'яненка та моляться за упокій його душі.

Вічна йому пам'ять!

СКУ

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Проф. Міхаель Мозер: „Українці повинні більше шанувати свою мову і культуру“

Українці самі повинні навчитися шанувати свою мову і культуру, зробити їхні знання необхідними перш за все в самій Україні, а вже потім долучати до цього інших, вважає професор мовознавства Інституту славістики Віденського університету, президент Міжнародної асоціації українців Міхаель Мозер. Нижче вміщуємо відповіді проф. М. Мозера на запитання кореспондентки Радіо Свобода Марії Щур.

– Скажіть, пане професоре, як нині виглядає ситуація з українознавчими дисциплінами та центрами їхнього вивчення на Заході та на Сході.

– Досі вражає те, на якому рівні перебуває україністика, якщо йдеться про статус україністики в різних університетах світу. Фактично, це деякі центри. Ми не будемо говорити про Польщу. Там досі україністика справді сильна. Ми будемо говорити про західні країни. Скажімо, про Австрію, Німеччину, Францію чи Великобританію. Там мало, дуже мало студентів. Не можна сказати, що нема україністів. Вони є, і це зазвичай колишні росіяни, такі, що справді розширили профіль і стали справжніми україністами.

– Це є питання попиту чи пропозиції? Що визначає в даному випадку кількість студентів, які хотіли би вчитися україністики, чи наявність катедри і професорів, які би могли їх навчити?

– Найкраще я знаю ситуацію у Віденському університеті, там ми маємо аж двох літературознавців, які зосереджуються на україністичних темах. Там працюю і я, але студентів мало. І хто за це відповідає? Хіба ми? Тобто фахівці, що працюють у галузі україністики? Навряд. Чи студенти, що ніяк не хочуть займатися україністикою? Навпаки. Багато хто все ж таки під нашим впливом протягом навчання вибирає україністичний шлях, але вони переходять на такі теми, на такі вподобання, зазвичай, з русистики, інколи з польонистики.

З одного боку, це зрозуміло. Оскільки просто об'єктивно російська мова більша, тобто має більшу кількість мовців. А з другого боку, хто ж відповідає за те, що так мало україністів? Вибачте, мені здається, за це відповідають українці. Якби Україна була україномовною, то напевно було б значно більше україністів. Бо коли Україна створить таку мовну ситуацію, що треба знати українську мову, то люди, звісно, вивчатимуть українську мову з різних причин.

Все ж таки україністика – це не лише мовознавство і не лише літературознавство, це і різні контакти у сфері бізнесу, у сфері політичних і дипломатичних взаємин і так далі. Я не засуджую. Я розумію, що це пов'язано з минулим. Звісно, це є певне пострадянське явище, але час це змінити.

– Які у світі центри україністики Ви би назвали як найсильніші?

– Це традиційні центри, які вже діють давно. В Північній Америці це Канадський Інститут Українознавчих Студій в Едмонтоні, в Торонто, і Український Науковий Інститут Гарвардського університету. Ці центри пов'язані з певною історією української громади в Північній Америці. Вони просто колись дали величезні гроші, щоб поставити такі могутні дослідницькі центри.

А в Європі це менші центри. Наприклад, порівняно недавно постав Інститут україністики в Кембриджі в Британії, але це невеликий інститут, там, якщо не помиляюся, як україніст працює одна людина. Але заклад має таку назву.

(Закінчення на стор. 6)

МОВА – ДУША НАРОДУ

Новий мовний указ: розчарування декларативністю

Тарас Марусик

9 березня, під час вручення Шевченківських нагород, Президент Петро Порошенко оголосив свій Указ „Про невідкладні заходи щодо зміцнення державного статусу української мови та сприяння створенню єдиного культурного простору України“. Реагуючи на звернення про оголошення 2018 року роком української мови, він заявив: „Скажу прямо: я не буду цього робити. Чому? Абсолютно очевидно, що року – замало. А що в 2019 році будемо робити? Забудемо про українську мову? Року замало, щоб надолужити все те, що внаслідок колоніальної політики втратила українська мова“.

Тож суспільство очікувало на масштабний, скрупульозно виписаний указ, який хоча б розставить конкретні акценти з конкретними термінами в найпроблемніших сферах. Мушу з прикрістю констатувати, що до цього документу дуже пасують Шевченкові слова з його безсмертної поеми: „...Великих слів велику силу, Та й більш нічого...“.

Указ рясніє загальниками „зміцнення“, „забезпечення“, „покращення“, „підтримка“, „заохочення“. Тут вам і „забезпечення підтримки та популяризації української мови за кордоном“ (в себе вже забезпечили), підтримка „інновацій, нових знань та розвитку сучасних культурних індустрій“ (ну як без цих модерних окомалювальних термінів?), а також культурного розмаїття і „запровадження освітніх теле- та радіопрограм, відкритих електронних курсів з української історії та культури“...

З указу в указ мандрують положення про заохочення молоді до спілкування українською мовою, про вироблення дієвих механізмів захисту та розвитку державної мови (і досі ці механізми виробляються), про розвиток національної словникової бази. Я навіть знаю, хто лобіює останнє положення ще з часів президентства Віктора Ющенка.

Вже не простий, а гомеричний сміх викликає положення про „забезпечення дотримання посадовими і службовими особами органів державної влади та органів місцевого самоврядування вимог закону щодо обов'язковості використання державної мови під час виконання своїх посадових обов'язків, недопущення її дискримінації“. Таж Конституція України, тлумачення конституційної статті 10 Конституційним судом і профільний закон не дають жодної законодавчої щілини для тих самих посадових осіб ігнорувати державну мову! Але чимало з них далі застосовують іншу мову. Один з „найсвіжіших“ і найскандальніших прикладів – чергова публічна зневага до української мови з боку Міністра внутрішніх справ Арсена Авакова.

Ну, і про книжку не забув президент – точніше, про подальшу підтримку книговидавничої справи в Україні, і лише зокрема – видань українською мовою. Якщо це буде так, як минулого року, коли процедура закупівлі книжок українською мовою для публічних бібліотек, про що я писав, була непрозорою (а тодішня чиновниця, яка відповідала за це, стала генеральним директором Директорату державної мовної політики), то залишається хібащо реалізувати положення

(Закінчення на стор. 18)

АМЕРИКА І СВІТ

Ізраїльський міністер був шпигуном

ЄРУСАЛИМ. — Ізраїльська служба внутрішньої безпеки Шін Бет 18 червня висунула звинувачення за шпигунство для Ірану колишньому членові Кабінету міністрів, 62-річному Гоненові Сеґеву, докторові медицини, який був міністром енергетики Ізраїля в 1990-их роках. У 2000-их роках він був ув'язнений на п'ять літ за перевезення наркотиків і за підроблення дипломатичного паспорту. Йому дозволено мати лікарську практику в Нігерії, куди він переїхав 2007 року. Шін Бет закидає, що там він був завербований іранськими розвідувальними службами у 2012 році й почав давати їм інформації про енергетичний сектор Ізраїля та пункти забезпечення в країні. Ізраїль вважає Іран своїм ворогом, який загрожує його існуванню. („BBC“)

Леви вбили браконьєрів

КЕНТОН-АН-СІ, Південна Африка. — Принаймні трьох мужчин увійшло до заказника Сібуя ранком 2 липня, плянуючи вбити носорогів і забрати їхні роги. Але вони випадково натрапили на шістьох левів. Наступного дня працівники заказника знайшли людські рештки, гострогубці, рушницю з глушником, сокиру і харчі в околиці, де перебувають ці леви. („New York Daily News“)

Суддя відкинув позов про клімат

САН-ФРАНЦИСКО. — Федеральний суддя Вільям Альсуп відкинув позов міст Сан-Франциско та Оукленду проти великих нафтових компаній, яким закидалася відповідальність за зміну клімату. Міста сказали, що нафтові компанії давно знали, що викиди парових газів з горючих корисних копалин ogrівають планету. Але рішення судді з 25 червня вказало, що проблема потепління планети є завеликою для судового розв'язання. Міста подали позов проти компаній „Шеврон“, „БП“, „Коноко-Філіпс“, „Ексон-Мобіл“ та „Шел“. Суддя сказав, що цю проблему мають вирішувати Конгрес і Білий Дім, а не суд. („San Francisco Chronicle“)

Поліція недобачає злочинів

БАЛТИМОР. — Впродовж 2013-2017 років газета „USA Today“ збирала дані з 5.1 млн. поліційних відправок в місті, а 12 липня оприлюднила висліди своєї аналізи. Статистика показала поважне зменшення поліційної діяльності після весни 2015 року. Саме тоді місто сколихнула хвиля заворушень, яка втихомирилась щойно після появи Національної ґвардії. Причиною була смерть афроамериканця Фреді Ґрея, котрий помер від ран, яких зазнав, коли поліція перевозила його. Федеральна прокуратура висунула звинувачення проти шістьох поліцаїв, але нікому не змогла довести вину в суді. Рік пізніше Департамент справедливості видав звіт, який звинувачував поліцію у регулярному порушенні громадських прав жителів міста. На результаті не довелося довго чекати. Поліція далі швидко реагувала, коли була викликана на поміч, але кількість випадків, коли поліція сама зауважила злочини, зменшилася, число затримань за зловживання наркотиками скоротилось. Минулого року місто мало 342 вбивства, а цього року вже вбито понад 150 осіб, що робить Балтимор найбільш небезпечним великим містом в країні. Ні посажник міста, ні комісар поліції, не відповіли на запити газети про ці зміни. („USA Today“)

Чи американці почуваються патріотично?

ПРИНСТОН, Нью-Джерзі. — Відома компанія опитувань „Гелуп“ оприлюднила 2 липня висліди свого опитування про патріотичні почуття американців. Лише 47 відс. громадян є надзвичайно гордими з того, що вони американці, а 25 відс. є дуже гордими. Це є найнижчі цифри, відколи компанія почала питати про це в 2001 році. У 2003 році 70 відс. респондентів були „надзвичайно гордими“. Цього року 7 відс. лише трохи почуваються гордими, а 3 відс. цілком не є гордими. Серед демократів, 32 відс. почуваються надзвичайно гордими (минулого року їх було 43 відс.), а серед республіканців – 74 відс. („www.gallup.com“)

Помісна Церква – життєва необхідність

Проблема незалежного православ'я в Україні не дозволяє говорити про те, що Україна має завершено політичну незалежність. І події останніх років – війна на сході України та анексія Криму – підтверджують справедливості цього висновку. Канал російського духовного впливу на мешканців України залишається відкритим.

Всі держави свого часу надзвичайно уважно ставилися до питання духовної безпеки. Як тільки вони отримували політичну незалежність, одразу ставилося питання автокефалії Православної Церкви. В Україні опір самостійності Православної Церкви ставить Москва.

Оскільки Україна не має Помісної Церкви, Московська Патріархія проголошує Україну своєю „канонічною територією“, що не відповідає дійсності і про це є кілька спеціальних заяв Константинопольських патріархів.

Москва говорить, що ідея автокефалії – це ідея часів незалежності України. Насправді ідею помісності (автокефалії) Київської митрополії сформулював Митрополит Іларіон Київський ще в XI ст. Але ідея Іларіона не змогла втілитися у життя, оскільки українці так і не виборили свою державність у традиційному розумінні.

Насправді Україна не створює Помісну Церкву, а конститує її. Конституювати – це означає установлювати, утверджувати. Йдеться не механічне об'єднання напрямів, які сьогодні є в православ'ї на теренах України. Конституювання – це передусім об'єднання на певній ідеологічній платформі, яке призводить не лише до визнання Церкви, але й до якісно іншого розвитку православ'я, що нині життєво необхідне для цієї конфесії.

Сьогодні це життєва необхідність, умова дальшого розвитку України як цілісної держави. Помісна Церква дає більші можливості для цілісного розвитку православ'я в Україні, зміцнює державність, стає чинником відновлення ментальності українського народу. Також Помісна Церква буде протидією тотальній русифікації.

Помісна Церква допоможе церквам виконувати свої соціальні функції. Православний християнин покликаний любити свою вітчизну, яка має територіальний вимір, і своїх братів по крові, які живуть по всьому світі. Така любов є одним із способів виконання заповіді Божої про любов до ближніх, що включає любов до своєї родини, одноплемінників і співгромадян.

Україна має певну статистику: віруючі переходять до Київського Патріархату чи Автокефальної Церкви. Але православні, на жаль, не мають реального механізму зміни юрисдикції, тому громади, що виходять з-під Московського Патріархату, роками судяться за своє майно. Корумпованість українських судів часто перекреслює зусилля ініціаторів переходу, бо громади залишаються без храму і церковного майна. Москва гав не ловить – прихильники „руського міра“ створюють маленькі групи пенсіонерів, які раптом починають будівництво нового храму за гроші Москви. І в багатьох селах ці храми вже зведені. А наступним етапом буде перетягування до себе громадян шляхом економічного підкупу. У такий спосіб Московський Патріархат намагається зберегти свій вплив на населення України та створити хоча б умовну альтернативу Київському Патріархатові.

Українська Помісна Православна Церква має стати гарантом національного пробудження й відродження, чинником здійснення національних ідей.

ІСТОРІЯ

Летючки закликали до повстання

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Починаючи з березня 1931 року, на території міста Кропивницького, яке тоді звалось Зінов'євськ, та у селах тодішнього Великовишківського району, почали з'являтися листівки, які закликали до створення підпільних осередків і збройного повстання. Такі ж листівки, писані російською мовою і звернені до робітників із закликом об'єднатися із селянами для спільної боротьби, були знайдені в робітничих районах Зінов'євська.

Листівки виготовлялись на чотирьох паперу й були написані від руки друкованими літерами. Вони закладались у конверти і на них іншим почерком писалось: „Шановні селяни! Відгукніться на цей наш заклик“.

Шість листівок знайшли робітники на залізничній колії біля станції Шостаківка, ще кілька біля залізничного двірця у Зінов'євську. Одна з них зберігається у судовій справі арештованих, на яких впала підозра у розповсюдженні ідей повстання. На аркуші з учнівського зошита олівцем друкованими буквами написано: „Відгукніться на цей наш заклик! Братство українського народу, якнайкраще готуйтеся до війни, хто з чим має, бо буде дуже плохо, як будете мовчати, хутко готуйтеся до війни, бо ми вже озброєні, готові, ми стоїмо на оборону селян. Штаб м. Київ“ (орфографію збережено). Угорі на листочку стоїть відтиск друкованими літерами синім чорнилом: „Братство українського народу“.

Проф. Міхаель Мозер...

(Закінчення зі стор. 5)

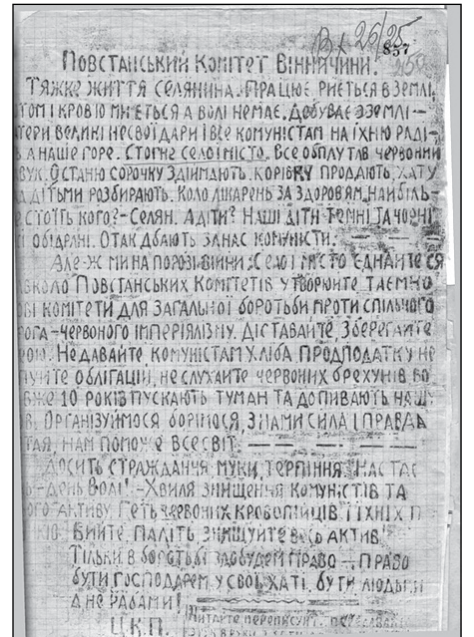
Є і поодинокі люди у Великобританії, які працюють у галузі україністики. Це ж стосується і Франції. А що стосується Швейцарії, є Університет Санкт-Галлена, який треба все ж таки назвати окремо через те, що тамтешній україніст колись встиг здійснити величезний проєкт, що єднає істориків, літературознавців, мовознавців і здобутками цього проєкту будуть нові твори, присвячені, наприклад, історії української літератури.

У Німеччині також поодинокі люди плюс державний університет Грайфсвальд. Це такий окремий пункт. Покищо ми просто раді, що там взагалі все ще живе україністика. Бо вона була під поважною загрозою.

І є там Український Вільний Університет в Мюнхені. Це зовсім окрема тема, оскільки це заклад для українських студентів, які навчаються в Німеччині. І є ще Італія, скажімо. Там є просто знову окремі люди, але й такі, що дуже успішно знайшли своїх учнів. Італійська україністика порівняно сильна. Ну і Відень. Також такий важливий центр україністики, мені здається.

– Як голова Міжнародної асоціації українців Ви маєте під опікою не лише західні, але й східні країни. Що відбувається з україністикою в Росії?

– Я знаю, що в Росії деякі люди займаються україністикою. Вони



Такі листівки поширювалися в Україні.

За день до цього робітники заводу „Червона зірка“ знайшли конверт з листівками: „Дорогі селяни! Готуйтеся до 27 червня до виступу. Організуйте маси виключно зі своїх селян. Штаб буде розміщатися у селі Олександрівці, визначене місце збору. У цей день повинні виступити іноземні держави“.

У цій справі арештували в селах Лелеківка та Плетений Ташлик братів Тихона та Матвія Чепліків, Михайла Кобця, Василя Шарпара, Григорія Рибалка, Івана Буравченка, Івана Колота. З весни 1931-го до літа 1932-го року вони нібито розповсюдили близько 50 листівок. Усі арештовані були засуджені від трьох до 10 років каторжних таборів.

теоретично пов'язані з Міжнародною асоціацією українців. Проте з різних причин, про які я тут не хочу говорити, я з офіційними представниками російської асоціації не підтримую жодних окремих контактів. Це дуже політичне питання.

– Результати їхньої роботи Ви бачите? Ви бачите книжки, презентації, доповіді?

– Ні, якщо йдеться про філологічні науки, то не бачу. Може, якісь є, але вони просто не потрапляли до мене з різних причин. А я знаю, що в історичних науках, які все ж таки належать до україністики, поставали серйозні твори.

– Як реагують члени асоціації на пропагандистські твори своїх колег з Росії, якщо вони з'являються?

– Якщо це публікація і вона така, що варто про неї щось написати, бо дещо просто є сміття, що про нього не варто говорити нічого... Але якщо це наука все ж таки певною мірою, але там є складні моменти, то ми пишемо рецензії. Ми пишемо якомога критичніші рецензії, в якомога відомішому міжнародному журналі, щоб ми не варилися лише у власному соку. Якщо це, скажімо, наукова конференція, то ми беремо участь у дискусії. Бо, звісно, у нас сильніші аргументи, і для них ситуація не дуже вигідна, коли є нормальна аудиторія, оскільки рацію маємо ми.

Радіо Свобода



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.	

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Привезли подарунки з Рівного

Перед Великодніми святами колишня голова Головної Пластової Булави Ярослава Рубель звернулася до пластунок з Рівного, які належать до куреня „Перші стежі”, з пропозицією організувати поїздку до наших вояків в Авдіївку. Вона стала й головним спонсором даної акції.

Ми дружно взялися до роботи. Від Рівного до Авдіївки – 1,300 кілометрів.

Біля Авдіївки нас зустріли представники організації „Сітіс Авдіївка”, яка надає допомогу військовим та цивільним громадянам у населених пунктах, які розташовані в зоні або безпосередній близькості до району бойових дій. У їх супроводі швидко і безперешкодно ми пройшли останні блокпости українських вояків і приїхали до міста.

Зранку їдемо і розвантажую-

мо все на складі „Сітіс Авдіївка” і беремо вантаж лише на визначений опорно-спостережний пункт. Привезли ми печиво, зернові батончики, шоколад, цукерки, каву, чай, згущене молоко, яблука, питну воду в пляшках, вітаміни, багато продуктів тривалого зберігання. Привезли також телевізор і три радіоприймачі, світильники на сонячних батареях, акумулятори та зарядні пристрої до них, багато медикаментів, перев'язувальних матеріалів та індивідуальних санітарно-гігієнічних засобів. Крім військових, ми також приготували гостинці і для людей, які проживають безпосередньо в зоні бойових дій.

Місто Авдіївка живе одразу в двох реальностях: ремонтують дороги, облагоджують побут міс-

та, але шахта Бутівка, де постійно йдуть бойові дії, знаходиться всього лише за один кілометр. За п'ять хвилин потрапляєш в самісіньке пекло. Але люди в місті навіть не реагують на постріли, місто живе і працює. Сюди також приїждять письменники, артисти, співаки. Відбуваються фестивалі. Місто все більше стає українським.

Нам запропонували поїхати до дитячого інтернату в село Ново-желанне, де виховують 126 дітей з дуже непростими долями. Для них ми привезли солодощі та овочі. Діти опановують швацтво, вишивку, столярну майстерність, городництво. Одна з дівчаток показала мені рушник, на якому вишила „Заповіт” Тараса Шевченка. І це російськомовний схід України!

Для майстрування дітям потрібен матеріал, на який їм кошти з бюджету не виділяються. Може знайшовся б хтось не байдужий, хто захотів

би зробити пожертву на закупівлю необхідних матеріалів для майстрування в цьому інтернаті.

Після Авдіївки ми поїхали через місто Бахмут на Світлодарську дугу, щоб привітати з Великоднем дівчат-зв'язківців з Рівного і всіх вояків у бойовому з'єднанні. Зустріч відбулася на крайньому дозволеному рубежі поблизу Світлодарська. Допомогу везуть, як правило, бойовим батальйонам, а зв'язківці залишаються немов би в стороні. Але ніхто не думає, про те, що мало не кожен день дівчата налагоджують пошкоджений зв'язок з ризиком для власного життя.

Висловлюємо слова щирої подяки Ярославі Рубель за турботу і підтримку від імені усіх, хто отримав допомогу завдяки її жертвості і громадській позиції.

Оксана Заліпська,
Рівне

„Просвіта“ видає книжки

Обласні відділи Товариства „Просвіти“ багато праці присвячують утвердженню української мови на державному рівні. Вони видають і перевидають книжки та журнали з української історії та літератури і розповсюджують їх між молоддю і пересічними читачами. Особливо активними у видавничій ділянці були і є просвітняни в Києві, Львові, Рівному, Хмельницькому, Чернівцях, Полтаві, Запоріжжі, Чернігові і Харкові, а в минулі роки в Донецьку, Луганську та в Симферополі.

Полтавська „Просвіта“ під проводом голови Миколи Кульчинського видала книжки Юрія Шевельова, Євгена Маланюка, Леоніда Полтави, Тараса Шевченка, Панаса

Мирного, Софії Русової.

Видавничий центр „Просвіти“ в Києві видав серію під назвою „Бібліотека українського воїна“ для вояків на сході України. Це 10 книжечок малого формату, які можна мати зі собою на фронті, перечитати і передати іншому воякові. Рівненська „Просвіта“ вже роками перевидає українські книжки з минулого, які були цензуровані або заборонені в минулому. Особливо гарні їхні видання Шевченкіяни у твердій управі, гарно ілюстровані.

Хмельницька „Просвіта“ видала серію дитячих книжок колишньої голови „Просвіти”, письменниці і учительки Ніни Шмурикової-Гаврилюк.

В Харкові від 1994 року виходить „Журавлик” – газета для дітей і дорослих, до якої присилають свої твори учні і учителі з усіх областей України, Головний редактор „Журавлика” д-р Анатолій Кіндратенко, довголітній голова обласної харківської „Просвіти”.

Чернівецька обласна „Просвіта“ від 1993 року видає літературний просвітницький журнал „Українська Ластівка” в якому можна знайти цікаві дописи про визначних людей України, творчі праці юних буковинців та новини про українські громади в діаспорі.

Запорізька „Просвіта“ видала збірник творів сучасних письменників Запорізького краю під заголовком „Не мліють джерела Дніпрові”.

„Просвіта” Самбора, Львівської

області, видала музичні твори Романа Панькова та Богдани Фільц на слова Івана Франка, а також твори для дитячого хору Дзвенислави Василик.

Товариство Української Мови (ТУМ) від 1995 року допомагає фінансово обласним „Просвітам” України у їхній видавничій діяльності. За ці роки було видано понад 220 книжок і журналів з підтримкою членів ТУМ, а також щедрою підтримкою Фондації родини Демусів, Фондації „Спадщина-Чикаго”, Фондації „Самопоміч-Чикаго” та Фондації ім. Івана Багряного.

Віра Боднарчук,
голова Товариства
Української Мови (США),
Порт-Шарлот, Флориди

Президент Трамп не згадав про Україну

Світовий Конгрес Українців 17 липня надіслав до „Свободи” вміщену нижче заяву з приводу зустрічі президентів США та Росії у Гельсінкі.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) висловлює велику стурбованість через відсутність публічного засудження Російської Федерації Президентом США Дональдом Трампом під час прес-конференції, яка відбулася після його зустрічі на

вищому рівні з Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним 16 липня в Гельсінкі, Фінляндія.

Під час прес-конференції Президент США Д. Трамп не зробив жодної згадки про числен-

ні грубі порушення міжнародних зобов'язань та нехтування найбільш важливих цінностей Російською Федерацією, включно й про знищення нею рейсу Малярійських авіаліній МН-17 над Україною і загибель 298 невинних людей, про її незаконну окупацію Криму, вторгнення в східну Україну, позбавлення нею волі більше 70

українських і кримськотатарських політичних в'язнів та затримання нею понад 100 українських заручників на Донбасі.

СКУ закликає міжнародне співтовариство рішуче продемонструвати свою єдність у підтримці територіальної цілісності України та й далі викривати російську дезінформацію, яка підриває спільні цінності демократичного вільного світу.

СКУ

В СІМ'Ї – НЕ БЕЗ ВИРОДКА

Львів'янин Сліпак загинув на Донбасі, львів'янин Козловський співав у Москві

Максим Міщенко

„Цей запроданець справді закінчив наш факультет?!” — обурено перепитували викладачів студенти-журналісти Франкового університету про маловідомий широко-миту загалові факт біографії співака Віталіка Козловського. Він укотре „ознаменитився” — цього разу виступом 9 травня у Росії, та ще й у Москві, у Солнцеві — найкримінальнішому районі столиці країни-окупанта. Якраз тоді у сибірській колонії Олег Сенцов готував себе голодування, яке й оголосив 14 травня — з вимогою звільнити з російської неволі всіх без винятку українських політв'язнів.

Уявивши себе „зіркою” і перебравшись у Київ ще на молодших

курсах Львівського університету, екст-танцюрист ансамблю „Життя” В. Козловський перевівся на так звану екстернатну форму навчання і з'являвся на факультеті лише під час сесій. Поблажливо роздавав автографи очманілим дівчатам-першокурсницями, сам же мріяв про автографи викладачів у своїй заліковій книжці. Пізнання його не тільки у тонкощах, а й у базових основах журналістської професії були вельми приблизними. Він таки отримав диплом, і на факультеті полегшено зітхнули.

За всю свою естрадну кар'єру В. Козловський запам'ятався не вишуканими вокальними даними і „ударними” шлягерами, а скандалами. То судився з продюсером Ігорем Кондратюком, який

і вивів його на сцену, то з'явився зі своєю борідкою у жіночому платті, претендуючи на таку собі українську Кончіту Вурст, то одружувався-розходився. Втім, чимало наших виконавців можуть нагадати про себе лише подібними зв'язками у рубриках світської хроніки... Але публічна підтримка запеклої донецької сепаратистки Нелі Штепи і ось тепер — виступ у Москві — це вже нахабний виклик.

Дехто вважає, що наших артистів не варто картати за концерти в Росії — мовляв, вони цим не засвідчують свою громадянську позицію, а просто заробляють гроші. Але ж іде війна, і ці російські рублі пахнуть порохом і кров'ю. За таких умов мистець не може

бути поза політикою, як особа публічна, він мусить бути насамперед громадянином, патріотом!

Соліст Паризької опери львів'янин Василь Сліпак полишив зоряну кар'єру, зі зброєю в руках поїхав добровольцем на Донбас воявати за свою батьківщину і загинув. Львів'янин В. Козловський добровільно поїхав у столицю Росії виступати за „бабки” перед солнцевською мафією... Одразу після цього скасували його концерти у Києві, Одесі й Львові. Не уявляю, як він узагалі з'явиться на людях у нашому місті.

„Високий замок”

Максим Міщенко – журналіст,
Львів.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

День Батька святкували на „Тризубівці”



Школа танцю „Волошки” вітає з Днем Батька Степана Кундеревича, Володимира Білоуса та Богдана Сірого. (Фото: Роман Лужецький)

Роман Лужецький

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ – День Батька відзначили 17 червня фестивалем на оселі „Тризубівка”. Свято відкрив Євген Луців і надав слово о. Романові Пітулі з катедри Непорочного Зачаття, який провів молитву „Боже великий, єдиний”. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять „Небесної сотні” та полеглих воїнів, котрі віддали життя в Донецькій і Луганській областях за єдину Україну.

Державні гімни США й України були виконані на літній сцені.

Від імені президента Українського Спортивного осередку „Тризуб” Ореста Лесюка та голови спортивної ланки „Ukrainian Nationals” Данила Ниша, Е. Луців привітав усіх з Днем Батька.

Президент Української Спортової Централі Америки та Канади Мирон Биц приєднався до привітань та закликав спонзорів та управу „Тризуба” до побудови на їхній території Музею української спортової слави. У музеї будуть представлені експонати відомих спортсменів, таких як Віталій Кличко, який став першим українцем,



Команда чемпіонів „Christos FC” з Мериленду.

котрий увійшов до Міжнародної зали боксерської слави, олімпійських чемпіонів Оксани Баюл, Сергія Бубки та багатьох інших спортсменів.

Мистецька частина фестивалю розпочалася виступом дитячої школи танцю „Волошки” під керівництвом Олега Гудем'яка. Вони виконали танці Поділля, Буковини, Гуцульщини, Закарпаття.

Софія Пітула виконала пісні „Я піду в далекі гори” та „Ой, у вишневому саду”. Із добіркою українських пісень виступили юні співаки Максим Щербатюк, Софія Пітула та Діана Савчин.

Батьки Коритнюки в цей святковий день відзначили день народження двох синів, Матвія та Тимофія.

Водночас з концертом на шести футбольних полях проходив фінал чемпіонату з футболу за кубок Американської аматорської футбольної федерації першого регіону. Офіційне визнання отримала команда з Мериленду „Christos FC”, яка була непереможною і здобула кубок.

Після цього відбулася забава до вечора під звуки акордеоніста Володимира Сизоненка.

Пластова Станиця Філядельфії успішно закінчила рік

Анетка Люба

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Протягом 2017-2018 навчального року Пласт в Філядельфії був дуже активний, виконуючи місію української скавтської організації бути вірними Богові та Україні, допомагати іншим та жити за пластовим законом.

Пластовий рік офіційно розпочався у вересні, коли юнацтво почало готуватися до Орликіади – конкурсу пластунів з інших міст, що відбувається щороку в листопаді на Союзівці в Кергонксоні, Нью-Йорк. Цього року темою Орликіади була українські жінки протягом століть, у тому числі княгиня Ольга, Леся Українка та Гайді Стефанишин-Пайпер.

Примітно, що юнаки з Філядельфії посіли перше місце за експонат, третє місце в мистецькому виступі, друге місце в загальному точку-

ванні. Юначки з Філядельфії посіли друге місце за свій мистецький виступ і шосте місце в загальному точкуванні.

Під час Різдвяної перерви багато юнацтва з Філядельфії поїхало до Гленс-Фолз, Нью-Йорк, щоб взяти участь у лещетарському таборі на горі Гор, який щороку організовує пластовий курінь „Бурлаки”. Пластуни Філядельфії також колядували в околиці Філядельфії під час різдвяного сезону, розповсюджуючи привіт усім відвідувачам.

13 січня пластова Станиця Філядельфії провела щорічну Свічку. Під час дуже зворушливої церемонії 41 новак та новачка склали заяву вступу до Пласту і були прийняті в ряди пластових новаків і новачок, одна з найбільших груп за останні роки. Інші пластуни здобули підвищення, зокрема Петро Люба, який здобув ступінь пластуна-скоба.

Однією з найважливіших моментів року для новацтва була дводенна прогулянка в екологічний центр Ашленд в Гоксесіні, Делавер. Там діти йшли на керовані прогулянки природи, спостерігали різні зразки з допомогою мікроскопів, дивилися на зірки і бачили різні типи живих тварин.

Цей рік також був оголошений роком Морського Пластування, котрий організував пластовий курінь „Чорноморці”. Щомісяця відбувалися лекції в різних пластових станицях, щоб навчити юнацтво про їхній курінь та про різні водні заняття. Ці лекції також були частиною великого конкурсу. Пластуни в кожній станиці були поділені на залоги та інструктовані творити відеофільми на теми лекцій. Потім ці фільми були показані на конкурсі.

28-29 квітня пластова Станиця Філядельфії відзначила 100-річчя підняття українських прапорів на кораблях Чорноморської Флотії. Ця прогулянка відбулася на військовому кораблі „USS New Jersey” в Кемдені, Нью-Джерсі.

Щорічне Свято Весни відбулося для юнацтва на оселі „Heritage Reservation” в Фармінгтоні, Пенсильванія. Курінь „Чорноморці” провадив свято цього року як частину конкурсу „Морське Пластування”.

Пластова станиця відзначила завершення року 2 червня. Багато новацтва і юнацтва щасливо отримали відзнаки вмілостей та здобули проби. 9 червня Пласт провів курс CPR під керівництвом Американського Червоного Хреста, де 12 пластунів отримали сертифікат CPR / First Aid. Класу спонзорувало Українське Лікарське Товариство Північної Америки (UMANA).

Пластуни також брали участь у Молебні подяки для Митрополита Стефана Сороки в катедрі Непорочного Зачаття, відправленому 10 червня.

Протягом літніх місяців пластуни подорожуватимуть до штатів Нью-Йорк, Огайо, Пенсильванія та Вірджинія, братимуть участь в таборах, де вони зустрінуться з друзями і познайомляться з новими. У вересні вони повернуться до Філядельфії, щоб розпочати ще один рік діяльності в Пласті.



Пластуни з Філядельфії перед катедрою Непорочного Зачаття. (Фото: Юрій Микитин)

Український Музей скликав загальні збори

Микола Галів

НЬО-ЙОРК. – 24 червня відбулись загальні збори членів Українського Музею. Голова управи музею Хризанта Гентиш, вітаючи учасників, відкрила збори і виголосила звіт про працю управи. Як виявляється, вона вручила букети квітів Маріїці Шуст і Дарії Балко, висловила подяку попередній голові управи Ренаті Голод за її великий професійний вклад праці для музею.

Директор музею М. Шуст подала обширний і детальний звіт про працю дирекції. Про фінанси музею звітувала довголітній скарбник Зоряна Гафткович. Зачитала офіційний звіт незалежної перевірки, яку провела професійна компанія „Drothmaan&Sawkiw“.

Звіт адміністраторки музею склала Дарія Байко, назвала імена особливих жертводавців і фундації, згадала працю добровольців, які багато допомагають музею. Музей має близько 1,600 членів.

У відсутності голови Контрольної комісії музею Лідії Зайнігер звіт з проведеної перевірки прочитав Олесь Лабунька, Комісія ствердила, що праця управи і дирекції музею проходила згідно з статутом і подала внесок на уділення абсолютії.

Український Музей у Нью-Йорку став найбільш престижною уста-

новою діяспори. Була мова про те, щоб дирекція музею змінила час відвідування музею, аби дати можливість людям, які закінчують працю о 5-й год. оглянути виставки.

Голова Номінаційної комісії Богдан Савицький подав звіт з проведеної праці. Підкреслив, що згідно з статутом управа музею складається з 25 членів. Власниками музею є Союз Українок Америки, який посідає 51 відс. і має 13 членів в управі, а громадський сектор посідає 49 відс. і 12 членів. Члени управи обираються на три роки. Кожного року одній третій членів управи вигасає реченець. Вони на пропозицію Номінаційної комісії можуть залишитись на чергову каденцію або звільнитись. На їх місце обирають нових членів. Членів від громади обирають на загальних зборах, а СУА своїх членів до управи делегує. Згідно зі статутом голову управи й Контрольну комісію обирають або переобирають кожного року.

Б. Савицький представив склад управи у тому самому складі, що була, на чолі з Х. Гентиш, за винятком Ростислава Мілянча, який вибув, а на його місце обрано Романа Юзеніва. Також звільнилась з головування у Контрольній комісії Лідія Зайнігер. Запропонований склад управи збори прийняли одностайно. Голова управи Х. Гентиш подякувала учасникам зборів за довір'я.

Прийняли Водне хрещення

Алекс Федорчук

КЛІВЛЕНД. – 24 червня новими членами Христової Церкви стали Інна Євтух, Мар'яна Євтух, Джесіка Яремко, Максим Хом'як та Михайло Хом'як. Таїнство Водного хрещення звершали пастори Українських Церков Християн Віри Євангельської Петро Федорчук та Сергій Євтушенко.

Співав гурт молоді під керівництвом Афанасія Куцара. Хрис-

тианські пісні виконував церковний хор під керівництвом регента Володимира Кадучка. Священослужителі Степан Куцар та Анатолій Хом'як виголосили проповіді.

Після Богослужіння усі були запрошені на святковий обід, який приготували з нагоди хрещення Люда Кадучок з Валентиною Мельник, Любою Босовик, Наталкою Яремко, Іриною Хом'як та Наталкою Лозицькою.



Учасники хрещення (зліва): пастор Сергій Євтушенко, пастор Петро Федорчук, Максим Хом'як, Михайло Хом'як, Джесіка Яремко, Інна Євтух, Мар'яна Євтух. (Фото: Алекс Федорчук)

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Президент СКУ відвідав країни Європи



Евген Чолій виступає на зустрічі з українською громадою Італії. (Фото: СКУ)

26-27 червня президент СКУ Е. Чолій на запрошення української молодіжної організації „Ластівка” відвідав Копенгаген, де обговорив важливі українські питання з урядовцями Данії і України, місцевою українською громадою, а також узяв участь у Другій міжнародній конференції з питань реформ в Україні „Рушій змін”.

Е. Чолій привернув увагу до потужних російських кібератак на Міністерство оборони Данії та на данську компанію з морських перевезень „Maersk”, обговорив доцільність співпраці українських та данських програмістів для поборювання російських кібератак. Е. Чолій заохочував Данію наголосувати на успішній діяльності в Україні 70 данських компаній, які працюють у Львові. Президент СКУ закликав Данію визнати Голодомор геноцидом українського народу.

27 червня Президент СКУ разом з Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом поклав квіти

до пам'ятника Тарасові Шевченкові, ознайомився з діяльністю української громади Данії під час зустрічі з головою „Ластівки” Марією Падовською і директором Української суботньої школи „Ластівки” в Копенгагені та представником українських шкіл „Ластівки” Лесею Рихальською, а також під час зустрічі з громадою.

Ці зустрічі дали нагоду для обговорення справи про створення в Данії української центральної репрезентації СКУ.

28 червня Е. Чолій здійснив робочу візиту до Брюсселю, Бельгія, де виступив на конференції „Забезпечення миру на Донбасі: роль миротворчої місії” у Європейському Парламенті, та мав зустрічі з урядовцями Європейського Союзу, Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) та України з метою просування справи подальшої підтримки України.

29 червня Е. Чолій у Люксембурзі мав зустрічі з головою Комітету

закордонних та європейських справ, оборони, співробітництва і імміграції та депутатом Парляменту Люксембурга Марком Ангелем та Почесним консулом України у Люксембурзі Клодом Радю.

У ході цих зустрічей Е. Чолій закликав Люксембург до подальшої підтримки України в захисті своєї територіальної цілісності, створення

умов для направлення миротворчої місії ООН на Донбас і моніторингової місії ОБСЕ до незаконно окупованого Криму. Е. Чолій закликав Люксембург визнати Голодомор геноцидом українського народу.

4-6 липня Е. Чолій здійснив робочу візиту до Риму, Італія, де ознайомився з особливостями українського громадського життя в Італії та обговорив шляхи подальшої співпраці з СКУ.

СКУ

Створено СУМ в Еспанії

Юрій Заруцький

МАДРИД. – 6 липня відбулись установчі збори, на яких засновано Ініціативну групу зі створення Спілки Української Молоді (СУМ) в Еспанії. Головою групи стала Анастасія Лучик.

Участь у зібранні взяв голова Світової Управи СУМ Андрій

Бігун. Він прийняв передбачений Правильником іспит у місцевих сумівців та засвідчив складення ними Приречення. А. Бігун привітав подруг і друзів з Еспанії та світову сумівську спільноту з такою важливою віхою у розвитку організаційного життя.

Еспанія стала 12 країною світу, де нині представлена СУМ.



Учасники установчих зборів Спілки Української Молоді. (Фото: Юрій Заруцький)



**ЗАПРОШУЄМО ДРУЗІВ ТА ЖЕРТВОДАВЦІВ УКУ ДОЛУЧИТИСЯ
ДО СВЯТКОВИХ УРОЧИСТОСТЕЙ З НАГОДИ ПОЧАТКУ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
І НА КІЛЬКА ДНІВ ВІДЧУТИ СЕБЕ СТУДЕНТОМ УНІВЕРСИТЕТУ!**

У ПРОГРАМІ*:

- Екскурсії студентським містечком (10 вересня)
- Серія публічних лекцій від професорів УКУ та гостей лекторів (11-12 вересня)
- Посвята у студенти та церемонія вручення стипендій (13 вересня)
- TEDxУКУ (13 вересня)
- Святкування початку навчального року в УКУ та храмового празника (14 вересня)
- Паломницький тур духовними центрами Галичини (15 вересня)

**ПРОСИМО ПОВІДОМИТИ ПРО ВАШУ УЧАСТЬ
до 30 липня 2018 року**

Додаткову інформацію чи допомогу із плануванням поїзду Ви можете отримати:



ucu_event@ucu.edu.ua



УКУ: **+38 098 60 39 211**
УКОФ США: **773-235-8462**
УКОФ Канада: **416-239-2495**



УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, який розпочав свою історію з 1928 року - це новітній осередок освіти та науки в Україні, вільний від корупції, що має на меті служіння державі та суспільству.

Минулого року, Університет завершив свою першу кампанію розвитку, в часі якої збудував 3 нові будинки університетського містечка і церкву Святої Софії Премудрости Божої, відкрив 4 нові факультети, 17 магістерських програм, 5 додаткових бакалаврських програм, 13 нових інститутів і центрів, а також збільшив кількість студентів на 1000 осіб.

Сьогодні Університет має авторитет одного з провідних вузів країни, який творить середовище для зустрічі й діалогу людей із найрізноманітніших сфер: Церкви, науки, бізнесу, медіа, політики та державного управління. Завдяки активній міжнародній співпраці УКУ сьогодні є важливим голосом України у світі.

* В програмі можливі зміни

Дні Канади провели у Львові

**Зіновій Яворівський,
Тарас Яворівський**

Львів. – У Центральному державному історичному архіві України 27 червня відбулося відкриття виставки „Українська еміграція до Канади“, присвяченої Дням Канади у Львові. Виставка була організована за сприянням голови обласної державної адміністрації Олега Синютки. Помітився разом з

присутніми декан Личаківський о. Андрій Дикий.

Заступник директора архіву Євгенія Лісовська, відкриваючи виставку, розповіла про документи, які зберігаються в архіві стосовно української еміграції до Канади. Виступили директор департаменту розвитку Львівської міської ради Наталія Бунда, начальник відділу мистецтв культури обласної державної адміністрації Василь Гладкий, Почес-

ний консул Канади у Львові Оксана Винницька-Юсипович, ініціатор заходу Зіновій Яворівський.

Начальник відділу використання інформації документів архіву Ігор Смольський провів екскурсію по виставці. Далі виступили директор Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки Іван Сварник, голова історико-краєзнавчого товариства „Літопис“ Роман Мелех, головний редактор видав-

ництва „Левада“ Богдан Горбовий, автор програми підвищення правової культури Борис Мудрий.

Після закінчення у програмі на „Львівському радіо“ взяли участь О. Винницька-Юсипович і З. Яворівський, який зазначив, що саме діяльність організатора еміграції до Канади, уродженця Жовківщини д-ра Йосипа Олесківця, який жив і працював у Львові та похований на Личаківському цвинтарі, вплинула на вибір місця святкування Днів Канади.



Учасники відкриття виставки „Українська еміграція до Канади“ в Центральному державному історичному архіві України. (Фото: Тарас Яворівський)

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 ☎ 631-764-5388
 631-727-2880
 ✉ Ukrsistersag@gmail.com

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

Also available:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
 All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
 General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Війна і світогляд

(Закінчення зі стор. 1)

своїм багатом російським військовим формаціям назви українських міст: 6-ий танковий полк дістав назву „гвардійський Львівський“, 68-ий – „гвардійський Житомирський“, 163-й – „гвардійський Ніжинський“, 933-й зенітно-ракетний полк – „гвардійський Верхньодніпровський“. Щоправда, не забув завоювання і про білоруський та польський напрями, і німцям нагадав про „велику перемогу“: 856-ий і 381 артилерійські полки дістали назви „Кобринський“ і „Варшавський“, а 150-та мотострілецька дивізія відтепер – „Ідрицько-Берлінська“. Що це, як не спосіб навіки мілітаризувати російську суспільну свідомість? Що це, як не натяк – „можемо повторити“?

Дивно, що серед українських політиків ця подія не дістала ані якого резонансу. Добре хоч, що єдиним коментатором її виявився начальник Генерального штабу Збройних сил України Віктор Муженко: „Цими рішеннями Москва провадить свою давню традицію – красти чужу історію і славу. Це маркування території і озвучування претензій на зем-

лі інших народів, до яких Росія не має ніякого стосунку. Це чіткий сигнал нам і світові, що агресор не збирається зупинитися на Донбасі і в Криму. Це рішення також спрямоване на мобілізування про-російських сил на території України“.

На ці слухні слова воєначальника український політикун мав би, здається, відповісти негайними ініціативами в ім'я посилення національної безпеки, в ім'я надійної оборони суверенітету і територіальної цілісності Української держави. Ось той момент, коли особливо сильно й особливо патріотично мав би прозвучати голос претендентів на президентський пост. Зокрема голос тієї ж „Батьківщини“. А що бачимо і чуємо тим часом?

5 липня Ю. Тимошенко в етері телеканалу „UA.Перший“ озвучила, без жодного доказу і жодного факту, нісенітницю, нібито Президент П. Порошенко таємно домовляється з чільними бойовиками Донецької і Луганської „народних республік“ і готовий поступитися їм частиною неокупованої донбаської території, аби трохи пізніше під цим приводом розпочати більшу війну, оголосити воєнний стан, діставши таким чином можливість не проводити

вибори у березні наступного року. Мовляв, П. Порошенко, окрім війни, на має жодного іншого способу залишитися при владі.

Ця логіка ніскільки не відрізняється від московської: П. Порошенко не бажає ладу і спокою в Україні, і це само по собі є достатня підстава для перемоги в Києві „сил миру“. Щоб не говорити – капітулянтських сил.

То чого насправді прагне Ю. Тимошенко? Якого саме миру? Вовка з вівцею? Того „миру“, якому активно сприяла, коли „зелені чоловічки“ тихцем загарбували Крим, а вона заламувала білі ручки, що не можна в них стріляти, бо, не дай Боже, почнеться велика війна? Але війну з Україною Москва почала відразу після Переяслава – нищенням українства на його рідній землі – кріпацтвом, більшовизмом, голодоморами, кривавими сталінськими репресіями.

Де подівся великий політичний досвід Ю. Тимошенко, коли треба назвати смертельного ворога України смертельним ворогом?

Також не випадково цей підступний напад на П. Порошенка припав на час, коли західний світ завмер в очікуванні зустрічі Дональда Трампа з В. Путіним, а світ російський ще до дня зустрі-

чі оголосив її новою „великою перемогою“ В. Путіна. Видаючи бажане за дійсне, Кремль безсоромно брехав, що Україна у цій зустрічі буде розмінною монетою – за її рахунок Москва і Вашингтон досягнуть порозуміння.

Що сказати на це все? Можна мати величезний досвід боротьби за місце під сонцем, можна вміти вигравати міжпартійні бої і виборчі кампанії, але якщо за цим стоїть світоглядна убогість, нікчемність розуму, то врешті-решт вона впливе наверх.

Світогляд – це щось незрівняно більше, ніж політиканство, ніж партійні хитрощі. Це – понад посади, понад соціальний статус, понад бідність і багатство. У приклад для Ю. Тимошенко поставимо олігарха Ігоря Коломойського, який в інтерв'ю для берлінської „Deutsche Welle“ сказав те, що й повинна була сказати людина з світоглядом: „Український націоналізм, з точки зору зовнішньої агресії з боку Російської Федерації, – це позитивне явище. Не було б націоналізму, Україна вже приєдналася б до Росії. Уже забули б про це. Вже в 2014 році відбулася б нова Переяславська рада“.

Це той погляд, якого ніхто досі не почув від кандидатки на президентський пост Ю. Тимошенко.

Президенти США...

(Закінчення зі стор. 1)

За підсумками переговорів президенти вийшли до журналістів. Під час прес-конференції В. Путін подарував Д. Трампу футбольний м'яч як символ того, що „тепер м'яч на аме-

риканській стороні“. Д. Трамп передав цей м'яч своїй дружині Меланії.

Поки два президенти говорили, в столиці Фінляндії проходили різні акції. Вийшли на акцію протесту і українці в Гельсінкі, які виступили проти дій Росії в Криму та на сході України.

BBC

Трамп змарнував нагоду притягнути Путіна до відповідальності

Через кілька днів після винесення рішення проти 12 російських шпигунів, які втручались в американські президентські вибори, Президент США Дональд Трамп зустрівся з Президентом Росії Володимиром Путіним в Гельсінкі. „Голос Америки“ наводить п'ять моментів, коли він міг притягнути В. Путіна до відповідальності, але не зробив цього.

На початку прес-конференції Д. Трамп зробив невпевнену заяву, що він „безпосередньо звертався до В. Путіна з питанням про втручання Росії у вибори США „під час зустрічі політиків віч-на-віч“. „Президент Путін хоче сприяти вирішенню цього питання, бо воно його турбує“, – заявив Д. Трамп. Здається, президент США мав на увазі пропозицію В. Путіна надати Вашингтонові російських фахівців на допомогу у розслідуванні втручання Росії у президентські вибори в США. Так чи інакше, Д. Трамп не засудив В. Путіна за його втручання в американську виборчу систему.

На запитання кореспондента агентства „Reuters“, чи засуджує Д. Трамп Росію за будь-що, президент США дав довгу і ухильну відповідь: „Відчуваю, що і Росія, і США робили помилки. Вважаю, що розслідування російського втручання – катастрофа для нашої країни. Я думаю, що США були дурні. Думаю, ми всі були дурними. Ми повинні були мати цей діалог давно, до того як я став президентом. Ми всі в цьому винні. Думаю, зараз США йдуть вперед разом із Росією“.

Репортер спитав В. Путіна, чому американці мають йому повірити в те, що Росія не втручалась у президентські вибори США в 2016 році. Замість В. Путіна відповів американський президент. Спочатку Д. Трамп заявив, що він виграв на президентських перегонах „зі значною перевагою“. „Це була добра битва. Ми зробили чудову роботу“, – сказав Д. Трамп. Після цього він почав спростовувати допомогу росіян в його перемозі на виборах. „Я не знав президента. Ні з ким не було змо- ви. Кожного разу, коли ми чуємо

про цих 12, або 14 – це ні про що не говорить, більше того, вони визнали, що ці звинувачені не мали зв'язків з моєю кампанією“.

На запитання, чи вірить Д. Трамп більше заявам В. Путіна, що відкидають втручання в американські вибори, чи доказам американської розвідки, Президент США згадав про одну з теорій втручання демократів в розслідування: „Чи дивується хтось, що співробітники Федерального Бюро Розслідувань покинули бюро Національного комітету демократів? Мені це було цікаво. Президент Путін сказав, що Росія не втручалась. І я скажу це. Не бачу причин, чому Росія мала б втручатися“. [17 липня Д. Трамп спростував, що він хотів сказати „Не бачу причин, чому Росія не мала б втручатися.“ – ред.]

На запитання репортера, чи має російський уряд будь-який компромат на Президента Д. Трампа чи його сім'ю, В. Путін сказав, що навіть не знав, що Д. Трамп перебував у Москві на конкурсі „Міс Всесвіт“ у 2013 році. Після цього президент США скористався можливістю ще раз засудити розслідування Роберта Мюллера: „Якби якийсь компромат існував, то про нього вже давно було б відомо. Це розслідування – ганьба для нашої країни. І загалом схоже на полювання на відьом“.

Відповідаючи на запитання журналіста „Reuters“ про Крим, Президент Росії заявив, що Д. Трамп дотримується своєї позиції стосовно півострова і не визнає його російським.

„Він називає анексію Криму незаконною. Наша думка з цього питання відрізняється. Ми провели референдум у відповідності до Статуту ООН та міжнародного законодавства“, – заявив В. Путін.



СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ НЕПОРОЧНОЇ ДІВИ
МАРІЇ та
ВЛАДИКА ПАВЛО ХОМНИЦЬКИЙ, ЧСВВ
запрошують Вас на:



64 СВЯТО-УСПЕНСЬКУ ПРОЩУ

11-12 серпня, 2018

МАРІЯ, ПРИКЛАД МОЛИТВИ

„Що лиш скаже вам, робіть...“

ЗА УЧАСТЮ БЛАЖЕННІШОГО
ПАТРІАРХА СВЯТОСЛАВА
ШЕВЧУКА

*та єпископів Української та
Візантійської (Рутенської)
Католицьких Церков
у Сполучених Штатах Америки*



а, також, високоповажних гостей:



ЙОГО ЕМІНЕНЦІ ТИМОТІ
КАРДИНАЛА ДОЛАНА
Архєпископа Нью-Йорку



С. СОФІЯ ЛЕБЕДОВИЧ, СНДМ
Генеральної Настоятельки

Sisters Servants of Mary Immaculate
150 Sisters Servants Ln., Sloatsburg, NY 10974
845-753-2840 • ssmindy@aol.com

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Життя і страждання Олени Журливої

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 24 червня у середній школі ч. 3 відбулось вшанування 120-річчя Олени Журливої – вчительки і поетеси, що була вчителькою у школі, яка тепер носить її ім'я і де діє її кімната-музей. Про неї розповіла її колишня учениця Ганна Бур'янська.

Поетеса з Сміли, що на Черкащині, Олена Пашинківська (у літературу вона ввійшла як Олена Журлива) мала лише 14 років, коли принесла Лесі Українці свої вірші. Вони зустрічалися тричі.

Юна поетеса до столиці приїхала вчитися спочатку у Печерській гімназії, потім у Київському інституті народної освіти. Крім поетичного таланту, мала чудовий голос, співала у церковному хорі, яким керував Олександр Кошиць. Пізніше, у 1929-1930 роках, один сезон співала у Київській опері. Співала Миколі Лисенкові українські народні пісні, яких її навчила бабуся, у 1916 році під акомпаньямент М. Лисенка співала романси і з естради читала свої і чужі вірші. Молодий Павло Тичина закохався в О. Пашинківську. Дружні, теплі стосунки вони зберегли на все життя.

О. Пашинківська закінчила інститут і почала викладати рідну мову у школі на околиці Києва. Через кілька років переїхала у Харків, працювала у державному видавництві України, де у 1926 році



Меморіальна дошка на школі у Кропивницькому. (Фото: Лариса Гайда)



Олена Журлива в молоді роки.

вийшла її перша книга „Металом горно“.

У Харкові одружилася з інженером Петром Котовим. Чоловіка направили на роботу в Москву, де її арештували у жовтні 1938 року. Засудили на три роки, потім ще на сім. Завдяки клопотанню П. Тичини вдалося повернутися раніше.

З сестрою осіли у тодішньому Кіровограді, де жила їхня родичка. Працювала у школі, де на той час працював інший відомий український письменник – Степан Васильченко. Він вів літературний та театральний гуртки, разом з дітьми випускав рукописний журнал „Наша школа“. До цієї роботи активно приєдналась Олена Журлива.

У Кіровограді сестри, вимучені хворобами та нестатками, жили дуже тихо і скромно. У школі на перших порах і не знали, що вчителька Олена Котова – відома поетеса. Але тут знову допоміг П. Тичина. Сестрам допомогли провести водогін, газ. Останні 16 років життя поетеса була прикута до ліжка, не могла навіть говорити.

Наступна книжка Олени Журливої вийшла тільки у 1958 році. Всього видано 11 книг поетеси, з них кілька дитячих. Світло її доброти залишилося в пам'яті земляків.

На Волині вшанували пам'ять Олександра Білецького

Павло Подобед

ХОТЕШІВ, Волинська область. – 30 червня у селі відбулось вшанування пам'яті хорунжого 4-го кінного полку 4-ої Київської дивізії Армії УНР о. Олександра Білецького. Урочисті заходи розпочались на сільському кладовищі, де Митрополит Луцький і Волинський Михайл Зінкевич Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату у співслужінні численного духовенства освятив новий пам'ятник, збудований на могилі о. О. Білецького фондом „Героїка“.

Майстер фонду „Героїка“, який працював над пам'ятником, Олег Собченко з Черкащини розповів: „Цей чоловік не мав зерна неправди за собою, жив із гаслом „Бог і Україна“ і загинув в ім'я цих ідеалів“.

У другій половині дня в приміщенні школи відбулась урочиста академія, присвячена видатному односельчанові. Директор Камінь-Каширського народного краєзнавчого музею Наталія Пась виступила з доповіддю про життя православ-

ного священика о. О. Білецького. Голова спілки краєзнавців Камінь-Каширського району Володимир Хитрик прочитав лекцію „Людські долі в контексті подій і часу“, присвячену учасникам визвольного руху.

Віддати шану о. О. Білецькому до Хотешова приїхали гості з Києва, Луцька, Ковеля, Маневич. Пам'ятник споруджено за пожертви Івана Омелянюка (благодійний фонд „Волинь-Україна“), Анатолія Сверби, Андрія Панова, Сергія Панасюка.

О. Білецький народився в 1903 році в Новоград-Волинському повіті Волинської губернії в родині священика. У 1920 роках воював проти Червоної армії у лавах Армії УНР. Разом з українським військом перейшов річку Збруч і був інтернований у польських таборах. У 1924 році став православним священиком, служив на Волині, де навіязав тісні контакти з ОУН, брав участь у формуванні перших боївків УПА. 26 квітня 1943 року, під час Літургії у церкві, його вбив червоний партизан.



Освячення пам'ятника о. Олександрові Білецькому в селі Хотешів. (Фото: Павло Подобед)

На Черкащині відзначили День Військово-Морських Сил

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 1 липня в Україні відзначили День Військово-Морських Сил (ВМС) Збройних Сил України. Обласна організація Спілки офіцерів України (СОУ) провела біля краєзнавчого музею піднесення прапору морських сил України. Освятили прапор у катедральному соборі Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Далі всі відвідали в музеї виставку „Морська душа Черкащини“, відкрити до цього свята, адже черкаський край має давні морські традиції, і черкаські з давніх часів ходили у далекі морські походи, служили на фльотах та працювали на судах, відстоювали свободу українського народу під час бойових дій на морях та на суходолі. Відвідувачі музею дізналися про участь Тараса Шевченка у дослідженні Аральського моря, про уродженця села Прохорівки, керівника оборони міста Петропавловська у 1854 році

контрадмірала Василя Завойка, морського міністра УНР Миколу Білінського з Драбова та інших.

Були унікальні експонати зі сторожового корабля „СКР-112“, на якому у 1992 році був піднятий прапор України, матеріали командувача ВМС України у 1993-1996 роках уродженця Умані віце-адмірала Володимира Безкоровайного, військово-морський прапор з ракетного катера „Умань“, однострій матроса з тральщика „Черкаси“, екіпаж якого до останнього боровся зі спробами окупантів захопити корабель у бухті Донузлав в 2014 році, речі українських морських піхотинців з воєнної зони на сході.

Серед відвідувачів виставки був ініціатор першого піднесення українського прапора на Чорноморській флотії контрадмірал Микола Жибарев.

Керівництво обласної організації СОУ відзначило моряків нагородами та пам'ятними монетами, випущеними до цієї дати.



Відзначення в Черкасах Дня Військово-Морських Збройних Сил України. (Фото: Олександр Костирко)

Закон про...

(Закінчення зі стор. 2)

на гвардія повинна існувати взагалі, і це питання потребує національних дебатів. Зрозуміло, що завжди існує потреба в „службі безпеки“, яка пройшла бойовий вишкіл, але такі кадри повинні використовуватися лише там, де поліційні ресурси та можливості є недостатніми.

Можливо, Гвардія також завжди повинна бути під командуванням поліції, а не окремою третьою силою, яку будуть використовувати політики. На даний час, в межах цього написаного закону, Гвардія не обґрунтовує розмір бюджету, який вона використовує, або військові можливості, які в даний час розробляються.

Правоохоронні органи теж потребують реформування. Ключем до цього є чіткість поставлених завдань. Необхідно, щоб вони були незалежними від політичного втручання, але завжди бути підзвітними перед громадськістю. Це можуть забезпечити цивільні інспекції, які контролюють діяльність поліції та відкрито та регулярно звітують перед урядом та парламентом. У законі необхідно закріпити незалежність, та систему балансів в поліції. Необхідно переписати завдання поліції, оскільки вони є невиразними та незрозумілими з точки зору того, що насправді поліція повинна робити, як повинна бути обладнана та тренувана. Я б рекомендував три чіткі завдання:

1. Захищати закони держави, не роблячи послуги за посаду, ранг чи привілей.

2. Підтримувати і захищати всіх громадян, що займаються своїми

законослухняними справами.

3. Боротися з усіма видами злочинів та пред'являти докази правопорушень, достатніх для того, щоб гарантувати обвинувальний вирок або змістовне обговорення в суді.

Законодавчі аспекти для Міністерства оборони України та військових залишаються суперечливими, оскільки вони все ще не повністю адаптовані до методів управління НАТО та ЄС. Стаття щодо управління Міністерством оборони України не дозволяє вирішити основну проблему відокремлення стратегічного політичного контролю від повсякденного управління. Важливі для НАТО сумісні ролі управління державного секретаря та директора з питань політики так і не згадуються у законі. Влада і бюджети залишаються політично централізованими без належних стримувань і противаг, які повинні принести ці дві неполітичні ролі.

Генеральний штаб, ймовірно, взяв на себе занадто багато в цьому законі. Вони приймають нормативні акти, щоб все контролювати, в тому числі управління війною, але самим управлінням займаються менше. Їх головна роль полягає у вирішальному розвитку військової системи та можливостей для наступного етапу операцій. Новий Об'єднаний оперативний штаб є великим успіхом і добре висвітлений в законі, але додає плутанини, будучи визначеним як об'єднання різних штабів.

Настійно рекомендується, щоб завдання управління військовими діями по всій Україні були делеговані єдиному Об'єднаному оперативному штабові, що базується на безпосередній підтримці Міністерства оборони та армії. Ідея мати оперативне командування в цілому плута-

ється в межах закону через незгадування про те, що новий Об'єднаний оперативний штаб та командувач в основному контролюють операцію на Донбасі. Ця частина закону в його поточному формулюванні є операційно небезпечною та юридично заплутаною з точки зору управління та контролю, якщо Росія раптово нападе деінде.

Однією з ключових прогалин у законодавстві є життєво важлива проблема управління мобілізацією та резервами. Без будь-якої упередженості, за умови серйозного нападу, поточна система не буде працювати через час і обсяг людських ресурсів, а те, що не застосовується на практиці або не існує в мирний час, не спрацює і під час військових дій.

Концепція штабу верховного головнокомандувача та підпорядкованість йому військових є радянським тлумаченням, демократично небезпечним і абсолютно не відповідним конструкціям та концепціям Європи та НАТО. Тому рекомендується повністю вилучити ідею штабу з цього закону.

Закон також визначає завдання та обов'язки для командувачів служб, але не вирішує проблему бюджету. Без належного зарезервованого бюджету для командувачів, особливо військ особливого призначення, Військово-морських та військово-повітряних сил, завдання, визначені в законі, не варті туалетного паперу, і жодного командуючого неможливо вважати відповідальним.

Ключові зміни в Міністерстві оборони України, необхідні у даний момент, були відкладені в законі до 2021 року. Слід пояснити причину такої затримки.

В даний час на Службу безпеки покладено надто багатьох завдань, більшість з яких по праву належать іншим міністерствам чи відомствам. Організація є занадто великою та громіздкою для управління та збереження необхідної надзвичайної секретності (вона приблизно в 15 разів більша, ніж британська М-15). Дублювання завдань діяльності правоохоронних органів є марнотратним та дорогим. Законодавцям необхідно прислухатися до поради, наданої відділенням зв'язку НАТО з цього питання. Звичайно, вони рекомендують більше зосередитися на розробці ефективної цивільної контррозвідувальної організації та на політичних та законодавчих аспектах, що стосуються безпеки, таких як Національний центр з цих питань. Перше є життєво важливим, оскільки Україна ще не позбулася небажаного чужоземного втручання. А поліційні та силові завдання, які дублюють роботу інших міністерств та відомств, повинні бути перерозподілені відповідно до цього закону. Це дозволить зменшити розміри організації та зосередити увагу на основних, а не на допоміжних завданнях.

Розвідувальні органи України є найслабшим сектором в цьому акті. У ньому не вказано, як саме розвідку контролюють, координують, оцінюють та використовують. Немає призначеного керівного органу. Можливість того, що президент може створити координаційне відомство, не має сенсу, оскільки це не те, що необхідно, і в будь-якому випадку це займе багато часу, щоб стати ефективним. Для країни також рекомендується мати „директора розвідки“ на повну зайнятість, оцінку розвідувальної обстановки зі всіх джерел на національному рівні та управлінський підрозділ, що працюють ціло-

добово. Цей підрозділ повинен включати розвідку не тільки від спецслужб, а й від СБУ, військової бойової розвідки „J2“, Національного банку, прикордонників, поліції та довірених союзників. Він повинен підтримувати міцний зв'язок з національними неурядовими організаціями, які оцінюють розвідку з відкритих джерел, засобами масової інформації та міжнародними аналітиками, які також працюють з відкритими джерелами.

Організація повинна бути укомплектована аналітиками з кожного основного агентства з безпеки на основі обміну, щоб забезпечити максимальний практичний досвід. Це має здійснюватися безпосередньо під керівництвом РНБО. Також рекомендується розділити завдання розвідки через численність завдань в межах адміністрації президента та важливості та своєчасності вимог до військової розвідки. Стратегічна політика та напрямки вимог до розвідки повинні надходити від адміністрації, проте детальні плани оперативної розвідки та запити повинні надходити від голови всього управлінського підрозділу в контексті обговорення з керівниками РНБО та агентствами оборони та безпеки.

Визначення. Необхідно чітко дати визначення поняттям сектору безпеки та оборони. Існує величезна різниця між поняттями „насильства“, необхідного для оборони та суспільною підтримкою діяльності поліції, які не слід плутати в межах одного визначення. У нинішніх визначеннях відсутні визначення оперативного рівня, які є важливими для того, щоб цей закон працював. Як правило, це включає визначення різниці у завданнях між політичним керівництвом та контролем з одного боку, та фактичним організаторським управлінням з іншого, ключовими також є визначення командування, оперативного командування, чіткості концепцій прийняття рішень, таких як уповноваження, делегування, відповідальність та підзвітність. Також визначення концепції готовності, підкріпленої ресурсами та навчанням, є основним для всіх відомств для фактичного виконання цього закону. Без правової чіткості цих визначень можна стверджувати, що закон недієвий, оскільки ніколи не буде зрозуміlosti щодо запуску та виконання операцій.

Слабке визначення – це пункт планування оборони, який як і раніше зберігає залишки концепції комуністичного планування, де військові планують, а держава повинна надати гроші для впровадження плану (наприклад, 250-тисячна армія!). Планування оборони в умовах демократії не стосується планування можливостей, які, ймовірно, надасть держава, а планування можливостей, які можуть надаватися в рамках річного бюджету, що виділяється урядом на оборону. Йдеться про ефективне використання державних грошей. Така концепція суттєво відрізняється від описаної в акті, оскільки у випадку невдачі творці оборонних планів завжди можуть звинуватити державу в ненаданні достатніх ресурсів, але в умовах демократії вони повинні працювати над створенням найкращої сили в межах виділених їм коштів. У цьому визначенні комуністична концепція все ще домінує.

Львівський культурологічний журнал „І“

Глен Грант – британський експерт Українського інституту майбутнього, Київ.

ЗАПРОШУЄМО НА „ЗУСТРІЧ-2018“

студентів гімназій та мешканців „ДП“ таборів Байройт, Берхтесгаден, Карльсфельд, Ляндсгут, Міттенвальд, Зальцбург, Регенсбург та інших (Німеччина - Австрія, 1945-1949 р.р.)

Союзівка, 10-12 вересня 2018 року

(знижені посезонові ціни для учасників)

Просимо зголошуватися до Голів Гімназійних Комітетів:

БАЙРОЙТ:

Богдан Голь 215-997-2978; nadhob106@comcast.com
Слава Білас 215-886-6049; slavab@verizon.net

БЕРХТЕСГАДЕН:

Ярко Салдан 416-231-3809; ysaldan@yahoo.com
Оля Савчук 845-626-2948

КАРЛЬСФЕЛЬД:

Петро Круль 240-669-8566; PetKru4223@comcast.net

ЛЯНДСГУТ:

Алько Слоневський 301-695-6343; slonar@verizon.net
Ніна Шуст 330-668-6595; NestorShust@aol.com

МІТТЕНВАЛЬД:

Христя Турченко 215-635-6683

ЗАЛЬЦБУРГ:

Сергій Сахарук 978-468-2737; Serge.Sacharuk@comcast.net

РЕГЕНСБУРГ:

Ліля Сохан 201-391-2581; Olenasochan@gmail.com

Референт Фінансів

Слава Білас 215-886-6049 slavab@verizon.net

Голова „Зустрічі-2017“

Ігор Сохан - 201-391-2581; isochan@gmail.com

Замовлення кімнат (Союзівка):

Phone: (845) 626-5641, Fax: (845) 626-4638.

www.Soyuzivka.com; email: Soyuzivka@aol.com



Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Липень 2018 року, ч. 214

Семен Підгайний жив Україною

Олексій Коновал

Семен Підгайний – український історик, колишній каторжник сталінських соловецьких концтаборів, лектор, політичний діяч та публіцист української західної діаспори – народився 17 квітня 1907 року в козацькій родині на Кубані. Він був людиною непересічної вдачі й незламної волі, що їх успадкував від своїх предків, лицарів Запорізької Січі, що оселилися на Кубані. У 15 років залишився сиротою. Його батька Олександра, учасника визвольної боротьби на Кубані, 1922 року розстріляли як ворога народу, а за ним знищили й решту його родини.

В 17 років С. Підгайний залишив Кубань і виїхав до Києва з підробленими документами неземника. Йому вдалося вступити до Київського інституту народної освіти, який він з перешкодами закінчив в 1929 році.

Комуністична влада пильно стежила за кожним студентом, кожним українцем, що цікавився українською історією, тому багато разів викликали С. Підгайного на допити, на так звані розмови. Наслідком тих допитів появилася в київській газеті „Пролетарська правда“ погромницька стаття проти нього. Після того С. Підгайного виключили з інституту за кілька місяців до закінчення курсу. І лише завдяки старанням професорів та керівників інституту йому дозволили закінчити курс, але не допустили до аспірантури в Києві.

Він переїхав у Харків, де йому вдалося дістати посаду наукового працівника в музеї Слобід-

ської України та продовжувати дальші студії. З допомогою тодішнього народного комісара освіти Миколи Скрипника йому пощастило влаштуватися у Харківському університеті для дальшого продовження навчання. Після кількох років навчання досягнув він звання доцента і почав викладати історію України в Харківському інституті народної освіти й в художньому інституті, й одночасно бути науковим співробітником Харківського науково-дослідного інституту матеріальної культури.

Це були початки 1930-их років, років арештів і розстрілів української інтелігенції і нищення всього, що мало щось спільного з українством. В січні 1933 року, коли в Україні лютував штучно створений страшний голод, НКВД заарештувало С. Підгайного й засудило на вісім років заслання в концтабори на Соловецькі острови. Засудили його „за участь у підпільній організації, яка ставила своїм завданням відокремити від Советського Союзу Україну і Кубань“.

Після заслання влада дозволила С. Підгайному жити лише у місцевостях, віддалених від культурних і промислових центрів. Після багатьох труднощів оселився він в невеликому місті Ізюмі на Харківщині.

З початком німецько-радянської війни С. Підгайного знову арештували, але швидкий наступ німців, бомбардування і хаос у відступаючій Червоній армії дали можливість йому втекти й переховуватися до приходу німців. В листопаді 1941 року він повернувся до Харкова і брав участь в організації укра-

їнського національного життя. Як керівник міського допомогового комітету, він допомагав кожному, хто потребував допомоги в ті голодні роки.

З наближенням комуністичних „визволителів“ С. Підгайний вирушив на Захід, бо не хотів побувати вже другий раз на Соловках. Опинившись після Другої світової війни в Німеччині в 1945 році він разом з Іваном Багряним та іншими став одним з організаторів Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП) в діаспорі, в якій посідав різні керівні посади, в тім числі й заступника Генерального Секретаря УРДП. Коли була створена Українська Центральна Рада, екзильний уряд України, він був її членом від фракції УРДП.

В 1949 році С. Підгайний разом з дружиною та синами виїхав до Канади, де його старанням було створено Союз Українців – Жертв Російського Комуністичного Терору (СУЖЕРО) і Світову федерацію колишніх переслідуваних советським режимом, які він і очолював.

Членами УРДП, яку очолював І. Багрянний та Демократичного Об'єднання Бувших Репресованих Українців Советами (ДОБРУС) в США та СУЖЕРО в Канаді були особи переважно з східних та центральних областей України, що виїхали на еміграцію з великим життєвим досвідом підсоветського життя, були стріляні й нестріляні, сиділи по тюрмах, були на засланнях та голодували 1933 року, а тепер почувалися до обов'язку донести правду про трагедію українського народу до відома західного світу.

Старанням С. Підгайного було створено редакційну колегію, в склад якої увійшли Іван Сандул, Андрій Степовий, Василь Гришко, Петро Павлович та Іван Дубинець, який зібрав найбільше матеріялів. В 1953 році вийшов перший том, а в 1955 році другий англійською мовою під назвою „The Black Deeds of the Kremlin: A White Book“ („Біла книга про чорні діла Кремля“). Цією збірною працею, що складається з особистих свідчень, документів, науково проаналізованих історичних фактів й статистичних даних, зроблено перший крок перед вільним світом про злочини Москви супроти України. В обох томах поміщено свідчення понад 350 осіб про масові розстріли людей в тюрмах, заслання на Соловки та Колиму, розкуркулювання та про смерть 10 млн. українців, що вмерли з Голодомору 1932-1933 років.

Ці книги було вислано всім представникам ООН, президентам та головам урядів, різним міністерствам, амбасадам, сенаторам та парламентаристам, університетам та багатьом бібліотекам західного світу.

Старанням і коштом Фундації ім. І. Багряного в 2008 році перевидано три книги С. Підгайного – „Українська інтелігенція на Соловках“ та дві частини „Недостріляні“ в одній книзі. Видав цю книгу для читачів України видавничий дім „Киево-Могилянська Академія“.

Соловецьке заслання та інші переслідування підірвали здоров'я С. Підгайного й невблаганна смерть обірвала його життя на 59-му році 14 листопада 1965 року.

Друга книга „Полтавська Шевченкіяна“ Петра Ротача

В 2007 році відійшов у вічність Петро Ротач, відомий в Україні та за її межами письменник, публіцист, літературознавець і фолклорист. Він був автором багатьох книжок на різні теми. В 1998 році в Полтаві вийшла друком його книга під назвою „Розвіяні по чужині – полтавці на еміграції“, яка містить відомості та фотографії про полтавців трьох еміграційних періодів.

В 2005 році вийшла друком його книга на 640 сторінок „Рядки за рядками, літа за літами“ з фінансовою підтримкою Фундації ім. Івана

Багряного. Вона містить його статті і розвідки переважно літературознавчого та історично-краєзнавчого змісту, мемуарні сторінки, поезії, автографи, фолклор та інше.

Ще за життя П. Ротач видав перший том книги „Полтавська Шевченкіяна“, а вже по його смерті дружина Алла й син Олександр подбали про вихід другого тому, який містить літери від „Л“ до „Я“. Словникові статті літери „С“ упорядкував і доповнив новими номінаціями син Олександр.

В другому томі цієї енциклопе-

дичної книги подаються відомості про перебування Тараса Шевченка в Полтавській губернії в 1843-1859 роках. Описуються місця, які він відвідував, люди, з котрими зустрічався чи в яких перебував, кому присвятив якийсь свій твір, про полтавців, які працювали над творчістю поета і його літературних персонажів, про мистців і мистецькі колективи та про авторів, що торкалися Шевченківської тематики у своїй творчості.

Книга показує, що зв'язки Т. Шевченка були міцнішими з Пол-

тавиною, ніж з якимись іншими куточками України.

Книга вийшла друком за сприяння Полтавської обласної ради на замовлення Головного управління інформаційної та внутрішньої політики обласної державної адміністрації. Вступне слово до цієї праці, яка містить також фотографії осіб, про яких мова, сіл, мистецьких ансамблів, ноти та інше, написав Микола Жулинський – академік Національної Академії Наук України, директор інституту літератури.

Журналістка Ганна Дениско про П. Ротача написала: „Петро Ротач був живим прикладом того, як можна перетворити поле письменного столу на велике поле непотавської битви за Україну, як можна з-під намулу заборон та брехні піднімати пласт за пластом цілі материки затонулих культурних атлантид“.

Фундація щиро дякує за підтримку!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі організації та особи: 5,000 дол. – **Фундація „Спадщина“ банку „Певність“** в Чикаго для Товариства Української Мови; 2,000 дол. – о. **Олексій Лімонченко** на допомогу жертвам в Україні в пам'ять упокоєння його дочки Олі в 2017 році; 1,000 дол. – **Василь Стан** (з них 600 дол. на купівлю чотирьох пачок харчів для захисників України, 300 дол. для газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі та по 50 дол. для журналу „Бористен“ і Фундації ім. І. Багряного; по 200 дол. – **Лідія Таращук** на купівлю харчів для вояків, які ставлять опір російським терористам на сході України та **Віктор Бабанський** для потреб редактора Фіделя Сухоноса; 149 дол. – **Оля і Василь Карпенки** на купівлю пачки харчів; по 100 дол. – **Володимир Колюбінський** (на створення

фільму про І. Багряного, для потреб Фундації, пенсіон ім. І. Франка в Канаді), **Надія Дейчаківська, Валентина Глюх та Роман Воронка**; по 50 дол. – **Оля Павленко** в світлу пам'ять Іларіона Хейлика для Фундації, **Катерина Ковалевська** на передплату газети „Світ-інфо“ в Чернігові на два роки особі в Україні, **Олександра Юзенів** для Фундації; по 25 дол. – **Валентина Преско** на потреби газети „Світ-інфо“ та **Валентина Косогор** на потреби Фундації.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, газетам „Літературна Україна“, „Світ-інфо“ в Чернігові, „Журавлик“ в Харкові, журналам „Універсум“ в Львові, „Березіль“ в Харкові, „Бористен“ в Дніпрі, пораненим воякам та їхнім родинам та сиротам.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

Українська Православна Церква США

*Centennial
Celebration*

1918 2018

*Ювілейне
Святкування*



South Bound Brook

JULY-26-ЛИПНЯ

CENTENNIAL EXHIBIT OPENING - ВІДКРИТТЯ ЮВІЛЕЙНОЇ ВИСТАВКИ

Ukrainian Cultural Center

7 PM	Exhibit "Ukrainian Orthodoxy in the New Land: 100 Years in the United States of America"
7 година вечора	Виставка «Українську Православ'я в Новій Землі: 100 років в Сполучених Штатах Америки»

JULY-27-ЛИПНЯ

VESPERS – ВЕЧІРНЯ

St. Andrew Memorial Church

5 PM	Vespers
5 година вечора	Вечірня

CENTENNIAL CONCERT - ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

Ukrainian Cultural Center

7 PM	Ukrainian Chorus Dumka, New York Women's Bandura Ensemble Of North America Kyiv - Ukrainian Dance Ensemble
7 година вечора	Український Хор Думка, Нью Йорк Ансамбль бандуристок Північної Америки Український Танцювальний Ансамбль - Київ

JULY-28-ЛИПНЯ

DIVINE LITURGY - БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ

St. Andrew Memorial Church

10 AM	Divine Liturgy
10 година ранку	Божественна Літургія

CENTENNIAL BANQUET - ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Ukrainian Cultural Center

1:30 PM	Centennial Banquet
1:30 год. пополудні	Ювілейний Бенкет

FOR ADDITIONAL INFORMATION CALL: 732-356-0090

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

**3.30%
APY***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**



*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Новий мовний...

(Закінчення зі стор. 5)

про „підвищення конкурентоспроможності української книжкової продукції... за межами України“.

Загалом мене не покидає враження, що в одну купу понакидали-понасмикували всього потрохи і таким способом розмили власне мовне питання. Та й назва указу вибрана не випадково – до мови ще й єдиний культурний простір. Гарна декларація, і не більше. Бо сам по собі єдиний культурний простір не створюється. Це питання, як і інші, регулює закон.

Але конкретика, очевидно, не була пріоритетом цього указу. Наприклад, П. Порошенко жодним

словом не згадав про нагальність ухвалення нового закону у зв'язку з певним вакуумом, який утворився внаслідок скасування закону „Про засади державної мовної політики“. Відомо, що найбільша парламентська фракція його імені ніяк не відважиться на розгляд мовних законопроектів, зокрема законопроект, який розроблявся з участю низки громадських організацій. Бо не на часі. Бо чекають президентських виборів. Бо, бо, бо...

Цим користаються не лише представники сфери обслуговування, але й навіть орган, який покликаний за цим стежити. Майже через два місяці після скасування одіозного закону Головне управління Держпродспоживслужби в столиці вказує, що вирішення питань, пов'язаних з розміщенням рекламних засобів державною мовою, „буде можливим після ухвалення нового закону та приведення інших нормативно-правових актів у відповідність“.

До речі, в указі немає також згадки (що дивно) про єдиний у центральних виконавчих органах державної влади мовний дорадчий орган при Міністерстві культури України, який акумулював значну частину тих, кого названо представниками інститутів громадянського суспільства. Саме за допомогою цих „інститутів“ президент доручає урядові створити експертну раду і розробити державну цільову програму на 2018–2028 роки, причому все це має бути реалізоване в найбільш відпускний період – у червні-серпні.

Власне, для цього не потрібно було видавати указ, тому що такі програми є прерогативою уряду, але всі уряди після Миколи Азарова не вдарили пальцем об палець для розроблення подібної програми. Тож вперше від 1991 року восьмий рік триває „павза“, коли Україна живе без такої цільової програми.

Тепер – про позитив. Я шукав його у цьому документі і майже знайшов. Це положення про „запро-

вадження... сертифікаційного іспиту з української мови для осіб, які подають клопотання про прийняття до громадянства України“, але зроблено це якось сором'язливо, на закінчення абзацу про покращення якості викладання державної мови в закладах освіти. А це треба було б виділити в окремий пункт.

А також запровадження щорічного інформування президента України до Дня української писемності та мови про мовно-культурну ситуацію в Україні. Подібне існує в законах (не указах) Франції і Польщі.

На цьому позитив закінчується. Тому я розумію емоції тих активних діячів, які вважають цей указ декларацією і розчаруванням.

Радіо „Свобода“

Тарас Марусик – заступник голови Координаційної ради з питань застосування української мови в усіх сферах суспільного життя при Міністерстві культури України, Київ.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконують сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com



ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OXSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net



ХРИСТИНА БРОДИН

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.

Springfield, NJ 07081

Tel.: 973-376-1347



DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ

645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986

(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$	7	\$400 - \$	12	\$ 800 - \$	17
\$150 - \$	10	\$500 - \$	12	\$ 900 - \$	20
\$200 - \$	10	\$600 - \$	15	\$1000 - \$	20
\$300 - \$	12	\$700 - \$	17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунок:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD

e-mail: roxolanaltld@roxolana.com

web: www.roxolana.com



ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)



Пластовий Курінь „Ватага Бурлаків“

ділиться сумною вісткою, що 2 липня 2018 року
наш дорогий друг і один з вчасних членів Ватаги

св. п.

пл. сен.

Роман „Муньо“ Левицький

відійшов від нас на останню мандрівку у вічність, після тяжкої недуги, на 92-му році життя.

Залишив в глибокому смутку дружину Таню, синів Остапа і Тараса, доні Оленку і Мартуху (яка є теж Бурлакою), та їхні родини включно з внуками, і сестру Христю з її родиною.

Муньо став членом Пласту в 1942 році та членом Ватаги Бурлаків у 1947 році. Муньо був членом пластової станиці у Філядельфії і там виконував різні діловодства, включно зі станичним. Брав участь у всіх бурлацьких водно-андрівних таборах і у майже всіх лещетарських таборах. Був курінним в роках 1959-60 і на загал був дуже активний в діяльності Ватаги. За заслуги в Пласті він одержав два срібні і одну золоту відзнаку „св. Юрія“.

Відвідини і парастас відбулися 10 липня у церкві св. Архистратига Михаїла, Jenkintown, PA, і опісля похоронна відправа на цвинтарі св. Марії недалеко від церкви.

Дружині Тані та цілій родині глибокі співчуття висловлює вкрита жалобою „Ватага Бурлаків“.

Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів, пожертви можна зложити на: „Фонд Допомоги Пластунам в АТО“ (чек ставити на „Plast - Vataha Burlakiv“, і слати до Vataha Burlakiv, P.O. Box 352, Worcester, PA 19490-0352, зі заміткою на чеку „Фонд АТО, пам'яті Муня“); або на: Парафію св. Архистратига Михаїла і слати до St. Michael the Archangel Ukrainian Catholic Church, 1013 Fox Chase Rd., Jenkintown, PA 19046, зі заміткою „пам'яті Р. Левицького“.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com



Колишні члени Станиці Братства
1-ої Української Дивізії, УНА у Філадельфії
діляться з побратимами і громадою
сумною вісткою, що в четвер, 28 червня
2018 року, відійшов у вічність
наш побратим, приятель,
і останній голова станиці



св. п. МИКОЛА БОЙЧУК

народжений 17 грудня 1925 року в Турці, Коломийського району,
Івано-Франківської області, Західна Україна.

Як підстаршина - десятник постачального відділу дивізії „Галичина“
був нагороджений штурмовою медалею за участь в бою під Бородами,
учасником боїв в Словаччині, Югославії та на фронті під Фельбахом
в Австрії.

По війні, в 1948 році був звільненим з англійського полону і посе-
лився в Англії, та одружився з Марією Посипанко. В 1958 році виїхав з
родиною до США і поселився в місті Філадельфії, штат Пенсильванія.

Був учителем народних танців для дітей шкільного віку на оселі
ім. Ольжича в Лігайтоні, ПА., активний в громадському житті: довгі
роки член головної управи Робітничого Союзу, член управи осеред-
ку „Тризуб“, член крайової управи Братства 1-ої Української Дивізії
УНА, член клубу Сеньйорів при Українському Освітньо-Культурному
Центрі в Дженкінтавні, ПА.

Похоронні відправи відбулися 6 липня 2018 року в Українській ка-
толицькій церкві Благовіщення П.Д.М. в Мелровз Парку, ПА, а відтак
на цвинтарі св. Марії в Дженкінтавні, ПА.

Дружині Марії, Доням Галині та Ірені з родинами складаємо най-
сердечніші вислови співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Побратими і приятелі



Український Спортовий Осередок „Тризуб“
у Філадельфії

ділиться сумною вісткою з своїми
членами і Українською громадою, що
в четвер, 28 червня 2018 року, відійшов
у вічність довголітній член управи УСО „Тризуб“



св. п.

Микола Бойчук

народжений в Турці, Коломия, Україна.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 6 липня 2018 року,
в Церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелровз-Парку, ПА.

Опечаленій дружині Марії та родині складаємо щирі вислови
глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа УСО „Тризуб“



Ділимося сумною і болючою вісткою,
що в п'ятницю, 29 червня 2018 року, відійшов у вічність

св. п. Роман Гавриляк

народжений 2 січня 1919 року в Надвірній, Україна.

Залишилися у глибокому смутку:

- | | |
|----------|---|
| дружина | - Марійка Тершаковець |
| донька | - Христя Гавриляк |
| братанка | - Тамара Тершаковець |
| сестра | - Дарія Тишовницька з родиною |
| внуки | - Софія Желехівська з чоловіком Джон Гарбов |
| | - Адріан Желехівський з дружиною Дженніфер |
| | і правнучкою Ейла |
| | - Александер Фенчин |

родини: Тершаківців, Нитефорів, Шаларію, Томків, Завадівських,
Іскало і Сергеевих
ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Похоронні відправи:

Панахида відбулася 6 липня ц.р. в похоронному заведенні
Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, NJ

Похоронна відправа відбулася 7 липня ц.р. в церкві св. Івана
Хрестителя, 719 Sanford Ave., Newark, NJ. Опісля похорон на цвинтарі
св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Просимо о молитви за душу покійного. Замість квітів на його свіжу
могили можна скласти пожертви на:

- The Ukrainian Museum, 222 East 6th Street, New York, NY 1003-8201
і зазначити „In memory of Roman Hawrylak“
- „Фонд Допомоги Пластунам в АТО“ (чек виписати на „Plast -
Vataha Burlakiv“ і вислати на адресу Danylo Zacharczuk,
P.O. Box 352, Worcester, PA 19490-0352 і зазначити „Фонд АТО,
пам'яті Свата“)



Пластовий Курінь „Ватага Бурлаків“

ділиться сумною вісткою, що 29 червня 2018
наш дорогий друг і один з вчасних членів Ватаги,

св. п.

пл. сен. Роман „Сват“ Гавриляк

відійшов від нас нагло і несподівано на останню мандрівку у вічність
на 100-ім році життя. Залишив в глибокому смутку дружину Марійку,
доню Христю та її родину, сестру Дарку і племінницю Тамару.

„Сват“ був найстаршим Бурлакою. Став членом Пласту в 1930-их
роках та членом Ватаги Бурлаків у 1946 році. Був командантом на
кількох бурлацьких водно-андрівних таборах. Був редактором бур-
лацького журналу „Комета“ довгі роки і на загал був дуже активний в
діяльності Ватаги.

Відвідини і парастас відбулися 6 липня у похоронному заведенні
Union Funeral Home - Lytwyn & Lytwyn, Union, NJ. Похоронна відправа
відбулася 7 липня у церкві St. John the Baptist, Newark, NJ, а опісля
похорон на кладовищі St. Andrew Cemetery, South Bound Brook, NJ.

Дружині Марійці та цілій родині глибокі співчуття висловлює вкри-
та жалобою „Ватага Бурлаків“.

Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів, пожертви можна зложити на: „Фонд Допомоги Пла-
стунам в АТО“ (чек ставити на „Plast - Vataha Burlakiv“ і слати до Vataha
Burlakiv, P.O. Box 352, Worcester, PA 19490-0352, зі заміткою на чеку
„Фонд АТО, пам'яті Свата“) -- або на: The Ukrainian Museum, 222 East
6th Street, New York, NY 1003-8201 -- на чеку зазначити „In memory of
Roman Hawrylak“.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ ~ МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту

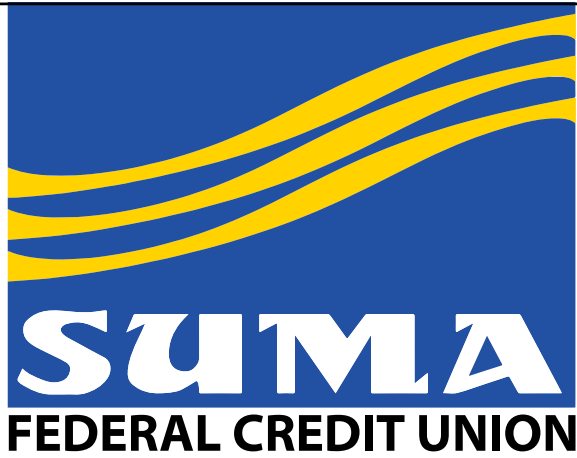
Індивідуальний дизайн

Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з
приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтриму-
вати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!



Like us on
Facebook



Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

3/3 зі змінною ставкою

3.125% APR*

15 річний незмінний відсоток

3.625% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694



Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org